

Službeni list Europske unije

C 271

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.

17. kolovoza 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 271/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 271/02	Predmet C-78/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Mađarske (Povreda obveze države članice – Dopuštenost – Članak 63. UFEU-a – Sloboda kretanja kapitala – Postojanje ograničenja – Teret dokazivanja – Neizravna diskriminacija na temelju podrijetla kapitala – Članak 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na slobodu udruživanja – Nacionalni propis kojim se udruženjima koja primaju financijsku pomoć iz drugih država članica ili trećih zemalja nalažu obveze registracije, prijave i objave, pod prijetnjom sankcija – Članak 7. Povelje o temeljnim pravima – Pravo na poštovanje privatnog života – Članak 8. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Nacionalni propis kojim se nalaže otkrivanje informacija o osobama koje udruženjima pružaju financijsku pomoć i o iznosu te pomoći – Opravданje – Važan razlog u općem interesu – Transparentnost financiranja udruženja – Članak 65. UFEU-a – Javni poredek – Javna sigurnost – Borba protiv pranja novca, financiranja terorizma i organiziranog kriminaliteta – Članak 52. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima)	2
---------------	--	---

HR

2020/C 271/03	Spojeni predmeti C-262/18 P i C-271/18 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Dôvera zdravotná poist'ovňa a.s., Slovačke Republike, Union zdravotná poist'ovňa a.s. (Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Sustav socijalne sigurnosti – Zdravstveni osiguravatelji – Pojmovi „poduzetnik“ i „gospodarska djelatnost“ – Socijalni cilj – Načelo solidarnosti – Državna kontrola – Opća ocjena – Mogućnost ostvarivanja dobiti – Ograničeno tržišno natjecanje u pogledu kvalitete i ponude davanja iz zdravstvenog osiguranja)	3
2020/C 271/04	Predmet C-276/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – KrakVet Marek Batko sp. K. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 33. – Određivanje mesta izvršenja oporezivih transakcija – Isporuka robe s prijevozom – Isporuka robe čiju otpremu ili prijevoz izvršava dobavljač ili netko drugi u njegovo ime – Uredba (EU) br. 904/2010 – Članci 7., 13. i 28. do 30. – Suradnja između država članica – Razmjena informacija)	4
2020/C 271/05	Predmet C-581/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – RB protiv TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A. (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravo Europske unije – Opća načela – Članak 18. UFEU-a – Nediskriminacija na temelju državljanstva – Primjenjivost prava Unije – Neispravni implantati za dojke – Osiguranje od gradanskopravne odgovornosti za proizvodnju medicinskih proizvoda – Ugovor o osiguranju kojim se propisuje zemljopisno ograničenje osiguratelnog pokrića)	5
2020/C 271/06	Predmet C-634/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy w Szczecinie – Polska) – kazneni postupak protiv JI (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2004/757/PUP – Minimalne odredbe vezane za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Članak 4. stavak 2. točka (a) – Pojam „velike količine droge“ – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Jednako postupanje – Članci 20. i 21. – Načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni – Članak 49.)	5
2020/C 271/07	Predmet C-639/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Kiel – Njemačka) – KH protiv Sparkasse Südholstein (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Trgovanje na daljinu finansijskim uslugama – Direktiva 2002/65/EZ – Članak 1. – Područje primjene – Ugovori o finansijskim uslugama koji sadrže početni sporazum o uslugama, za kojim slijede uzastopni poslovi – Primjena Direktive 2002/65/EZ samo na početni sporazum – Članak 2. točka (a) – Pojam „ugovor o finansijskim uslugama“ – Sporazum o izmjeni ugovora o zajmu kojim se mijenja prvotno utvrđena kamatna stopa)	6
2020/C 271/08	Predmet C-702/18 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 18. lipnja 2020. – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart“ Marek Łukasiewicz protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Bolton Cile España, SA (Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Prijava figurativnog žiga Europske unije PRIMART Marek Łukasiewicz – Raniji nacionalni žig PRIMA – Članak 8. stavak 1. točka (b) – Relativni razlog za odbijanje – Vjerovatnost dovođenja u zabludu – Članak 76. stavak 1. – Doseg nadzora koji provodi Opći sud Europske unije)	6
2020/C 271/09	Predmet C-754/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Ryanair Designated Activity Company protiv Országos Rendőr-főkapitányság (Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Europske unije – Direktiva 2004/38/EZ – Članci 5., 10. i 20. – Pravo na ulazak u državu članicu državljanina treće države koji je član obitelji građanina Unije – Dokaz o postojanju takvog prava – Posjedovanje boravišne iskaznice za člana obitelji građanina Unije – Posjedovanje iskaznice stalnog boravka)	7
2020/C 271/10	Predmet C-786/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – ratiopharm GmbH protiv Novartis Consumer Health GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita javnog zdravlja – Unutarnje tržište – Lijekovi za humanu primjenu – Direktiva 2001/83/EZ – Oglasavanje – Članak 96. – Dijeljenje besplatnih uzoraka lijekova koji se izdaju na recept isključivo osobama koje su ih ovlaštene propisati – Isključenje ljekarnika iz koristi dijeljenja – Neprimjenjivost na dijeljenje besplatnih uzoraka lijekova koji se izdaju bez recepta – Posljedice za države članice)	8

2020/C 271/11

Predmet C-831/18 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. lipnja 2020. – Europska komisija protiv RQ (Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Glavni direktor Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) – Imunitet od jurisdikcije – Odluka o ukidanju – Akt kojim je osoba oštećena – Prava obrane)

8

2020/C 271/12

Predmet C-833/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de l'entreprise de Liège – Belgija) – SI, Brompton Bicycle Ltd protiv Chedech/Get2Get (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravo intelektualnog i industrijskog vlasništva – Autorsko pravo i srodnna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Članci 2. do 5. – Područje primjene – Koristan predmet – Pojam „djelo“ – Autorskopravna zaštita djela – Pretpostavke – Oblik proizvoda potreban za postizanje nekog tehničkog rezultata – Sklopivi bicikl)

9

2020/C 271/13

Predmet C-19/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Belgija) – État belge protiv Pantochim SA, u stečaju (Zahtjev za prethodnu odluku – Uzajamna pomoć kod naplate potraživanja – Direktiva 76/308/EEZ – Članak 6. stavak 2. i članak 10. – Direktiva 2008/55/EZ – Članak 6. drugi stavak i članak 10. – Porezno potraživanje države članice koja podnosi zahtjev naplaćeno u ime države članice koja prima zahtjev – Status tog potraživanja – Pojam „povlašten tretman“ – Zakonski prijeboj između navedenog potraživanja i poreznog duga države članice koja prima zahtjev)

10

2020/C 271/14

Predmet C-43/19: Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Područje primjene – Oporezive transakcije – Isporuka usluga uz naknadu – Naknada koja se plaća u slučaju klijentova nepoštovanja minimalnog razdoblja ugovorne obveze – Kvalifikacija)

10

2020/C 271/15

Predmet C-74/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18 – Portugal) – LE protiv Transportes Aéreos Portugueses SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. stavak 3. – Članak 7. stavak 1. – Odšteta putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Izuzeće – Pojam „izvanredne okolnosti“ – „Putnici neprihvatljivog ponašanja“ („Unruly passengers“) – Nemogućnost pozivanja na nastanak izvanredne okolnosti u pogledu leta na koji ona nije utjecala – Pojam „razumne mjere“)

11

2020/C 271/16

Predmet C-88/19: Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Judecătoria Zărnești – Rumunjska) – Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor“ protiv TM, UN, Asociația DMPA (Zahtjev za prethodnu odluku – Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore – Direktiva 92/43/EEZ – Članak 12. stavak 1. – Sustav stroge zaštite životinjskih vrsta – Prilog IV. – Canis lupus (vuk) – Članak 16. stavak 1. – Prirodni areal – Hvatanje i prijevoz primjerka divlje životinje vrste canis lupus – Javna sigurnost)

12

2020/C 271/17

Predmet C-115/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 11. lipnja 2020. – China Construction Bank Corp. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Groupement des cartes bancaires (Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Prigorov – Članak 8. stavak 1. točka (b) – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Ocjena sličnosti između suprotstavljenih znakova – Ocjena razlikovnog karaktera ranijeg žiga)

13

2020/C 271/18

Predmet C-142/19 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. lipnja 2020. – Dovgan GmbH protiv Monolith Frost GmbH i Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Zahtjev za proglašavanje ništavim verbalnog žiga PLOMBIR – Odbijanje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim – Obveza obrazlaganja – Iskriviljavanje činjenica i dokaza)

13

2020/C 271/19

Predmet C-146/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišće Republike Slovenije – Slovenija) – SCT, d.d, u stečaju protiv Republike Slovenije (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 90. i 273. – Oporezivi iznos – Smanjenje – Odbijanje – Neplaćanje – Porezni obveznik koji svoju tražbinu nije prijavio u stečajnom postupku pokrenutom protiv dužnika – Načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti – Izravan učinak)

14

2020/C 271/20

Predmet C-206/19: Presuda Suda (šesto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā rajona tiesa – Latvija) – „KOB” SIA protiv Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija (Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 49. i 63. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana i slobodno kretanje kapitala – Direktiva 2006/123/EZ – Stjecanja poljoprivrednih zemljišta u Latviji radi njihova iskorištavanja – Sustav prethodnog ovlašćivanja za pravne osobe – Posebni uvjeti koji se primjenjuju samo na pravne osobe koje su pod kontrolom ili ih zastupaju državljeni druge države članice – Zahtjevi u pogledu boravišta i poznavanja službenog jezika Republike Latvije – Izravna diskriminacija na temelju državljanstva)

15

2020/C 271/21

Predmet C-219/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC) (Zahtjev za prethodnu odluku – Ugovori o javnim radovima, o javnoj nabavi robe te o javnim uslugama – Direktiva 2014/24/EU – Postupak dodjele ugovora o nabavi usluga – Arhitektonskie i inženierske usluge – Članak 19. stavak 1. i članak 80. stavak 2. – Nacionalno zakonodavstvo koje mogućnost sudjelovanja ograničava samo na gospodarske subjekte osnovane u određenim pravnim oblicima)

15

2020/C 271/22

Predmet C-242/29: Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Bucureşti – Rumunska) – CHEP Equipment Pooling NV protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 17. stavak 2. točka (g) – Prijenos pokretnina unutar Europske unije radi pružanja usluga – Članci 170. i 171. – Pravo na povrat PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata – Direktiva 2008/9/EZ – Pojam „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata” – Porezni obveznik koji nije identificiran u svrhu PDV-a u državi članici povrata)

16

2020/C 271/23

Predmet C-328/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo Porin kaupunki (Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Direktiva 2004/18/EZ – Članak 1. stavak 2. točka (a) – Javna nabava u području usluga prijevoza – Sporazum o suradnji između općina u vezi s organizacijom i pružanjem socijalnih i zdravstvenih usluga na temelju modela „odgovorne općine” u smislu finskog prava – Prijenos odgovornosti organizacije usluga na jednu od općina u dotičnom području suradnje – Ugovor in house – Dodjela usluga prijevoza društvu koje je u cijelosti u vlasništvu odgovorne općine, ali bez postupka nadmetanja)

17

2020/C 271/24

Predmet C-340/19: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv SIA „Hydro Energo” (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifno razvrstavanje – Tarifni broj 7407 – Šipke i profili od bakra – Toplovaljane poluge od bakra ili slitine bakra pravokutnog oblika)

18

2020/C 271/25

Predmet C-378/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Ústavný súd Slovenskej republiky – Slovačka) – u postupku koji je pokrenuo Prezident Slovenskej republiky (Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržiste električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Članak 35. stavci 4. i 5. – Neovisnost regulatornih tijela – Nacionalno zakonodavstvo kojim se ovlast imenovanja predsjednika nacionalnog regulatornog tijela sa šefom države prenosi na vladu – Sudjelovanje nacionalnih ministarstava u postupcima određivanja cijena)

18

2020/C 271/26	Predmet C-448/19: Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Španjolska) – WT protiv Subdelegación del Gobierno en Guadalajara (Zahtjev za prethodnu odluku – Status državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem [boravkom] – Direktiva 2003/109/EZ – Članak 12. – Donošenje odluke o protjerivanju osobe s dugotrajnim boravištem [boravkom] – Elementi koji se moraju uzeti u obzir – Nacionalna sudska praksa – Neuzimanje u obzir tih elemenata – Sukladnost – Direktiva 2001/40/EZ – Uzajamno priznavanje odluka o protjerivanju državljanina trećih zemalja – Relevantnost)	19
2020/C 271/27	Predmet C-472/19: Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Francuska) – Vert Marine SAS protiv Premier ministre, Ministre de l’Économie et des Finances (Zahtjev za prethodnu odluku – Postupak sklapanja ugovora o koncesiji – Direktiva 2014/23/EU – Članak 38. stavak 9. – Sustav korektivnih mjera za dokazivanje ponovne uspostave pouzdanosti gospodarskog subjekta na kojeg se odnosi razlog za isključenje – Nacionalni propis koji gospodarskim subjektima koji su predmet obveznog isključenja zabranjuje sudjelovanje u postupku sklapanja ugovora o koncesiji tijekom pet godina – Isključivanje svake mogućnosti da takvi subjekti podnesu dokaz o donošenju korektivnih mjera)	20
2020/C 271/28	Predmet C-128/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. veljače 2020. uputio Landesgericht Klagenfurt (Austrija) – GSMB Invest GmbH & Co. KG protiv Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.	21
2020/C 271/29	Predmet C-134/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2020. uputio Landesgericht Eisenstadt (Austrija) – IR protiv Volkswagen AG	21
2020/C 271/30	Predmet C-167/20 P: Žalba koju je 22. travnja 2020. podnio WD protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. veljače 2020. u predmetu T-320/18, WD protiv EFSA-e	22
2020/C 271/31	Predmet C-188/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. travnja 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – JG, kojeg zakonski zastupaju MI i LH, i dr. protiv OP-a, kao likvidatora društva Azurair GmbH	23
2020/C 271/32	Predmet C-196/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – Eurowings GmbH protiv Flightright GmbH	24
2020/C 271/33	Predmet C-204/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2020. uputio Landgericht Hamburg (Njemačka) – Bayer Intellectual Property GmbH protiv kohlpharma GmbH	25
2020/C 271/34	Predmet C-228/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2020. uputio Niedersächsisches Finanzgericht (Njemačka) – I GmbH protiv Finanzamt H	26
2020/C 271/35	Predmet C-229/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – P protiv „K“ EOOD	27
2020/C 271/36	Predmet C-236/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Italija) – PG protiv Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri	28
2020/C 271/37	Predmet C-243/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2020. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Grčka) – DP i SG protiv Trapeza Peiraios AE	29
2020/C 271/38	Predmet C-256/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – „Toplofikacia Sofia“ EAD	29
2020/C 271/39	Predmet C-260/20 P: Žalba koju je 11. lipnja 2020. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 2. travnja 2020. u predmetu T-383/17, Hansol Paper protiv Komisije	30
2020/C 271/40	Predmet C-278/20: Tužba podnesena 24. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	31

Opći sud

2020/C 271/41	Predmet T-40/16: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – MU protiv Parlamenta (Tužba za poništenje – Članak 263. UFEU-a – Interni pravilnik o stažiranju i studijskim posjetima Glavnom tajništvu Europskog parlamenta – Stažist s invaliditetom – Dodatna naknada za invalidnost – Odbijanje – Uvjeti dodjele dodatnog iznosa predviđenog za stažiste s invaliditetom – Pogreška koja se tiče prava)	33
2020/C 271/42	Predmet T-511/18: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – XH protiv Komisije (Javna služba – Dužnosnici – Promaknuće – Postupak promaknuća za 2017. – Odluka o nepromaknuću – Jasnoća i preciznost tužbenog razloga – Pravilo o podudarnosti – Dovođenje u pitanje konačnih akata – Dopusťenost – Članak 45. Pravilnika o osoblju – Privremeno izvješće o probnom radu – Izvješće o probnom radu – Izvješće o ocjeni – Elementi koji se uzimaju u obzir prilikom usporedbe zasluga – Pravilnost postupka – Odgovornost – Neimovinska šteta)	33
2020/C 271/43	Predmet T-737/18: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020.– Siberia Oriental protiv CPVO-a (Siberia („Biljne sorte – Zahtjev za izmjenu datuma isteka oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice Siberia za vrstu Lilium L. – Žalba podnesena žalbenom vijeću CPVO-a – Nedopuštenost – Obveza obrazlaganja – Članak 75. Uredbe (EZ) br. 2100/94 – Djelotvorna sudska zaštita – Članak 67. stavak 1. i članak 87. Uredbe br. 2100/94 – Ispravak očitih pogrešaka – Članak 53. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 874/2009”))	34
2020/C 271/44	Predmet T-114/19: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Pavel protiv EUIPO-a – bugatti (B) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije B – Raniji međunarodni figurativni žig b – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 – Članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Zlouporaba ovlasti – Djelomično poništenje“)	35
2020/C 271/45	Predmet T-295/19: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Klymenko protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje finansijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje finansijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsку zaštitu“)	36
2020/C 271/46	Predmet T-550/19: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Nitto Pharmaceutical Industries protiv EUIPO-a – Chiesi Farmaceutici (NOSTER) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig NOSTER – Raniji verbalni žig Europske unije FOSTER – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001“)	36
2020/C 271/47	Predmet T-651/19: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Brands Up protiv EUIPO-a (Credit24) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije Credit24 – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001“)	37
2020/C 271/48	Predmet T-383/19: Rješenje Općeg suda od 16. lipnja 2020. – Walker i dr. protiv Parlamenta i Vijeća („Tužba za poništenje – Područje slobode, pravde i sigurnosti – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije – Uredba (EU) 2019/592 o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 – Izuzeće od obveze viza za kratkotrajni boravak na temelju uzajamnosti – Navodni gubitak građanstva Unije – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost“)	38
2020/C 271/49	Predmet T-558/19: Rješenje Općeg suda od 16. lipnja 2020. – Luz Saúde protiv EUIPO-a – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH – Raniji nacionalni figurativni žig clínica LALUZ – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba“)	38
2020/C 271/50	Predmet T-848/19: Tužba podnesena 4. lipnja 2020. – HS protiv Komisije	39
2020/C 271/51	Predmet T-347/20: Tužba podnesena 29. svibnja 2020. – Sogia Ellas protiv Komisije	40
2020/C 271/52	Predmet T-350/20: Tužba podnesena 9. lipnja 2020. – Wagenknecht protiv Komisije	41

2020/C 271/53	Predmet T-357/20: Tužba podnesena 7. lipnja 2020. – Kozhuvčanka uvoz-izvoz Kavadarci protiv EUIPO-a (NAŠE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)	42
2020/C 271/54	Predmet T-373/20: Tužba podnesena 15. lipnja 2020. – Framery protiv EUIPO-a – Smartblock (Transportable building)	43
2020/C 271/55	Predmet T-380/20: Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Tubes Radiatori protiv EUIPO-a – Antrax It (Radijator za grijanje)	44
2020/C 271/56	Predmet T-382/20: Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Lee protiv EUIPO-a (Stolni noževi, vilice i žlice)	44
2020/C 271/57	Predmet T-386/20: Tužba podnesena 16. lipnja 2020. – Micron Technology protiv EUIPO-a (INTELLIGENCE, ACCELERATED)	45
2020/C 271/58	Predmet T-394/20: Tužba podnesena 29. lipnja 2020. – Hypo Vorarlberg Bank protiv SRB-a	46
2020/C 271/59	Predmet T-396/20: Tužba podnesena 26. lipnja 2020. – Riviera-Airport protiv EUIPO-a – Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORTS)	46
2020/C 271/60	Predmet T-398/20: Tužba podnesena 26. lipnja 2020. – Riviera-Airport protiv EUIPO-a – Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORT)	47
2020/C 271/61	Predmet T-399/20: Tužba podnesena 26. lipnja 2020. – Cole Haan protiv EUIPO-a – Samsøe & Samsøe (Ø)	48
2020/C 271/62	Predmet T-402/20: Tužba podnesena 30. lipnja 2020. – Zippo Manufacturing and Others protiv Komisije	49
2020/C 271/63	Predmet T-405/20: Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – DZ Hyp protiv SRB-a	50
2020/C 271/64	Predmet T-406/20: Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – Landesbank Baden-Württemberg protiv SRB-a	52
2020/C 271/65	Predmet T-407/20: Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – DVB Bank protiv SRB-a	52
2020/C 271/66	Predmet T-410/20: Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – DZ Bank protiv SRB-a	53
2020/C 271/67	Predmet T-411/20: Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Bayerische Landesbank protiv SRB-a	53
2020/C 271/68	Predmet T-412/20: Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale protiv SRB-a	54
2020/C 271/69	Predmet T-413/20: Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale protiv SRB-a	54
2020/C 271/70	Predmet T-527/19: Rješenje Općeg suda od 17. lipnja 2020. – Sánchez Cano protiv EUIPO-a – Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)	56

IV.*(Obavijesti)***OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE****SUD EUROPSKE UNIJE**

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije
(2020/C 271/01)

Posljednja objava

SL C 262, 10.8.2020.

Prethodne objave

SL C 255, 3.8.2020.

SL C 247, 27.7.2020.

SL C 240, 20.7.2020.

SL C 230, 13.7.2020.

SL C 222, 6.7.2020.

SL C 215, 29.6.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Mađarske

(Predmet C-78/18) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice – Dopusťenosť – Článok 63. UFEU-a – Sloboda kretania kapitala – Postojanie ograničenia – Teret dokazívania – Neizravná diskriminácia na temelji podrijetla kapitala – Článok 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na slobodu udruživanja – Nacionalní propis kojim se udruženjima koja primaju finansijsku pomoć iz drugih država članica ili trećih zemalja nalažu obveze registracije, prijave i objave, pod prijetnjom sankcija – Článok 7. Povelje o temeljnim pravima – Pravo na poštovanje privatnog života – Článok 8. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Nacionalní propis kojim se nalaže otkrivanje informacija o osobama koje udruženjima pružaju finansijsku pomoć i o iznosu te pomoći – Opravdanje – Važan razlog u općem interesu – Transparentnost financiranja udruženja – Článok 65. UFEU-a – Javni poredak – Javna sigurnost – Borba protiv pranja novca, financiranja terorizma i organiziranog kriminaliteta – Článok 52. stavak 1. Povelje o temeljnim pravima)

(2020/C 271/02)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci, L. Havas, L. Malferrari i K. Talabér-Ritz, a zatim V. Di Bucci, L. Havas i L. Malferrari, agenti)

Tuženik: Mađarska (zastupnici: M.Z. Fehér i G. Koós, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz i H. Shev, agenti)

Izreka

1. Mađarska je donošenjem odredbi külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvényja (Zakon br. LXXVI iz 2017. o transparentnosti organizacija koje primaju pomoć iz inozemstva) – kojima se određenim kategorijama organizacija civilnog društva koje izravno ili neizravno primaju inozemnu pomoć koja prelazi određeni prag nameću obveze registracije, prijave i objave te kojima se predviđa mogućnost izricanja sankcija organizacijama koje ne poštuju te obveze – uvela diskriminatorna i neopravdana ograničenja u pogledu inozemnih donacija u korist organizacija civilnog društva, čime je povrijedila obveze koje za nju proizlaze iz članka 63. UFEU-a kao i iz članaka 7., 8. i 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
2. Mađarskoj se nalaže snošenje troškova.
3. Kraljevina Švedska snosiće vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 211, 18. 6. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Dôvera zdravotná poist'ovňa a.s., Slovačke Republike, Union zdravotná poist'ovňa a.s.

(Spojeni predmeti C-262/18 P i C-271/18 P) (¹)

(*Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Sustav socijalne sigurnosti – Zdravstveni osiguravatelji – Pojmovi „poduzetnik“ i „gospodarska djelatnost“ – Socijalni cilj – Načelo solidarnosti – Državna kontrola – Opća ocjena – Mogućnost ostvarivanja dobiti – Ograničeno tržišno natjecanje u pogledu kvalitete i ponude davanja iz zdravstvenog osiguranja*)

(2020/C 271/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

(predmet C-262/18)

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Tomat i P.-J. Loewenthal, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Finska (zastupnik: S. Hartikainen, agent)

Druge stranke u postupku: Dôvera zdravotná poist'ovňa a.s. (zastupnici: F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie i O. W. Brouwer, *advocaten*), Slovačka Republika (zastupnici: M. Kianička, D. Kaiserová i B. Ricziová, agenti), Union zdravotná poist'ovňa a.s. (zastupnici: A. M. ter Haar, A. Kleinhout i J. K. de Pree, *advocaten*)

(predmet C-271/18)

Tužitelj: Republika Slovačka (zastupnici: M. Kianička, D. Kaiserová i B. Ricziová, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Finska (zastupnik: S. Hartikainen, agent)

Druge stranke u postupku: Dôvera zdravotná poist'ovňa a.s. (zastupnici: F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie i O. W. Brouwer, *advocaten*), Slovačka Republika (zastupnici: M. Kianička, D. Kaiserová i B. Ricziová, agenti), Union zdravotná poist'ovňa a.s. (zastupnici: A. M. ter Haar, A. Kleinhout i J. K. de Pree, *advocaten*)

Izreka

1. Úkida se presuda Općeg suda Europske unije od 5. veljače 2018., Dôvera zdravotná poist'ovňa/Komisija (T-216/15, neobjavljena, EU:T:2018:64).
2. Odbija se tužba koju je u predmetu T-216/15 podnijelo društvo Dôvera zdravotná poist'ovňa, a.s.
3. Društvu Dôvera zdravotná poist'ovňa, a.s. nalaže se snošenje troškova Europske komisije nastalih u okviru ovih žalbi kao i u okviru postupka pred Općim sudom Europske unije te snošenje vlastitih troškova nastalih u okviru tih postupaka. Osim toga, društvu Dôvera zdravotná poist'ovňa nalaže se snošenje troškova nastalih Slovačkoj Republici u okviru ovih žalbi.
4. Slovačka Republika snosit će vlastite troškove nastale u okviru postupka pred Općim sudom Europske unije.
5. Društvo Union zdravotná poist'ovňa, a.s. snosit će vlastite troškove nastale u okviru ovih žalbi i u okviru postupka pred Općim sudom Europske unije.

6. Republika Finska snositi će vlastite troškove nastale u okviru ovih žalbi.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.
SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – KrakVet Marek Batko sp. K. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-276/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 33. – Određivanje mesta izvršenja oporezivih transakcija – Isporuka robe s prijevozom – Isporuka robe čiju otpremu ili prijevoz izvršava dobavljač ili netko drugi u njegovo ime – Uredba (EU) br. 904/2010 – Članci 7., 13. i 28. do 30. – Suradnja između država članica – Razmjena informacija)

(2020/C 271/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KrakVet Marek Batko sp. K.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

1. Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost kao i članke 7., 13. i 28. do 30. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se ne protivi to da porezna tijela jedne države članice mogu transakcije jednostrano podvrgnuti postupanju u području PDV-a koje je različito od onoga na temelju kojeg su one već oporezovane u drugoj državi članici.
2. Članak 33. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da – u slučaju kad robu koju dobavljač koji ima poslovni nastan u državi članici prodaje kupcima koji imaju prebivalište u drugoj državi članici i koju potonjima doprema društvo koje je predložio taj dobavljač, ali s kojim su kupci slobodni sklopiti ugovor za potrebe tog dopremanja – za tu robu treba smatrati da otpremu ili prijevoz izvršava „dobavljač ili netko drugi u njegovo ime“ ako je uloga navedenog dobavljača odlučujuća u pogledu inicijative kao i organizacije ključnih etapa otpreme ili prijevoza navedene robe, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri uzimajući u obzir sve elemente glavnog postupka.
3. Pravo Unije i osobito Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da transakcije u okviru kojih se roba koju dobavljač prodaje kupcima doprema putem društva koje taj dobavljač predlaže ne predstavljaju zlouporabu prava kad su, s jedne strane, navedeni dobavljač i to društvo povezani na način da neovisno o tom dopremanju navedeno društvo vodi računa o određenim logističkim potrebama tog dobavljača i kad, s druge strane, ti kupci ipak ostaju slobodni angažirati drugo društvo ili osobno preuzeti robu, s obzirom na to da te okolnosti ne mogu utjecati na zaključak prema kojem su dobavljač i prijevozničko društvo koje on predlaže neovisna društva koja svako za svoj račun obavljaju stvarne gospodarske djelatnosti te se stoga transakcije ne mogu ocijeniti nepoštenima.

(¹) SL C 311, 3. 9. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – RB protiv TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

(Predmet C-581/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravo Europske unije – Opća načela – Članak 18. UFEU-a – Nediskriminacija na temelju državljanstva – Primjenjivost prava Unije – Neispravni implantati za dojke – Osiguranje od građanskopravne odgovornosti za proizvodnju medicinskih proizvoda – Ugovor o osiguranju kojim se propisuje zemljopisno ograničenje osiguratelnog pokrića)

(2020/C 271/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RB

Tuženik: TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

Izreka

Članak 18. prvi stavak UFEU-a treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na klauzulu predviđenu u ugovoru sklopljenom između društva za osiguranje i proizvođača medicinskih proizvoda kojom se ograničava zemljopisni opseg pokrića osiguranja od građanskopravne odgovornosti za te proizvode na štete nastale na državnom području samo jedne države članice jer takva situacija u trenutačnom stanju prava Unije ne ulazi u područje njegove primjene.

⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy w Słupsku – Polska) – kazneni postupak protiv JI

(Predmet C-634/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2004/757/PUP – Minimalne odredbe vezane za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Članak 4. stavak 2. točka (a) – Pojam „velike količine droge” – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Jednako postupanje – Clanci 20. i 21. – Načelo zakonitosti kaznenih djela i kazni – Članak 49.)

(2020/C 271/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Słupsku

Stranka glavnog kaznenog postupka

JI

uz sudjelovanje: Prokuratura Rejonowa w Słupsku

Izreka

Članak 4. stavak 2. točku (a) Okvirne odluke Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za sastavne elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom, u vezi s njezinim člankom 2. stavkom 1. točkom (c), kao i članke 20., 21. i 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica posjedovanje velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari, bilo radi

osobne potrošnje ili nezakonite trgovine drogom, kvalificira kao kazneno djelo, pri čemu tumačenje pojma „velike količine opojnih sredstava ili psihotropnih tvari” prepusta ocjeni nacionalnih sudova od slučaja do slučaja, pod uvjetom da se to tumačenje može razumno predvidjeti.

(¹) SL C 65, 18. 2. 2019.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Kiel – Njemačka) – KH protiv Sparkasse Südholstein**

(Predmet C-639/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Trgovanje na daljinu financijskim uslugama – Direktiva 2002/65/EZ – Članak 1. – Područje primjene – Ugovori o financijskim uslugama koji sadrže početni sporazum o uslugama, za kojim slijede uzastopni poslovi – Primjena Direktive 2002/65/EZ samo na početni sporazum – Članak 2. točka (a) – Pojam „ugovor o financijskim uslugama” – Sporazum o izmjeni ugovora o zajmu kojim se mijenja prvočno utvrđena kamatna stopa)

(2020/C 271/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Kiel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KH

Tuženik: Sparkasse Südholstein

Izreka

Članak 2. točku (a) Direktive 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovaju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EZ i direktive 97/7/EZ i 98/27/EZ treba tumačiti na način da sporazum o izmjeni ugovora o zajmu nije obuhvaćen pojmom „ugovor o financijskim uslugama” u smislu te odredbe ako se sporazumom o izmjeni samo mijenja prvočno ugovorena kamatna stopa, a ne produljuje se trajanje navedenog zajma niti se mijenja njegov iznos, i ako su prvočne odredbe ugovora o zajmu predviđale sklapanje takvog sporazuma ili, u slučaju da on ne bude sklopljen, primjenu promjenjive kamatne stope.

(¹) SL C 25, 21. 1. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 18. lipnja 2020. – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Bolton Cile Espana, SA

(Predmet C-702/18 P) (¹)

(Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Prijava figurativnog žiga Europske unije PRIMART Marek Łukasiewicz – Raniji nacionalni žig PRIMA – Članak 8. stavak 1. točka (b) – Relativni razlog za odbijanje – Vjerljost dovođenja u zabludu – Članak 76. stavak 1. – Doseg nadzora koji provodi Opći sud Europske unije)

(2020/C 271/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Zalitelj: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (zastupnik: J. Skołuda, radca prawny)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent), Bolton Cile España, SA (zastupnici: F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono, *avvocati*)

Izreka

1. Učkida se presuda Općeg suda Europske unije od 12. rujna 2018., Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, neobjavljena, EU:T:2018:530).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Ryanair Designated Activity Company protiv Országos Rendőr-főkapitányság

(Predmet C-754/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Europske unije – Direktiva 2004/38/EZ – Članci 5., 10. i 20. – Pravo na ulazak u državu članicu državljanina treće države koji je član obitelji građanina Unije – Dokaz o postojanju takvog prava – Posjedovanje boravišne iskaznice za člana obitelji građanina Unije – Posjedovanje iskaznice stalnog boravka)

(2020/C 271/09)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ryanair Designated Activity Company

Tuženik: Országos Rendőr-főkapitányság

Izreka

1. Članak 5. stavak 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljuju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da posjedovanje iskaznice stalnog boravka navedene u članku 20. te direktive oslobađa njezinu nositelja – koji nije državljanin države članice, ali je član obitelji građanina Unije – od obveze pribavljanja vize radi ulaska na državno područje država članica.
2. Članak 5. stavak 2. Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da posjedovanje iskaznice stalnog boravka navedene u članku 20. te direktive oslobađa njezinu nositelja, člana obitelji građanina Unije, obveze pribavljanja vize kada je tu iskaznicu izdala država članica koja nije dio schengenskog područja.
3. Članak 20. Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da je posjedovanje boravišne iskaznice navedene u toj odredbi dostatni dokaz o tome da je njezin nositelj član obitelji građanina Unije, tako da je zainteresirana osoba ovlaštena, bez potrebe ikakve dodatne provjere ili potvrde, ući na državno područje države članice bez obveze pribavljanja vize na temelju članka 5. stavka 2. te direktive.

(¹) SL C 131, 8. 4. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – ratiopharm GmbH protiv Novartis Consumer Health GmbH

(Predmet C-786/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita javnog zdravlja – Unutarnje tržište – Lijekovi za humanu primjenu – Direktiva 2001/83/EZ – Oglasavanje – Članak 96. – Dijeljenje besplatnih uzoraka lijekova koji se izdaju na recept isključivo osobama koje su ih ovlaštene propisati – Isključenje ljekarnika iz koristi dijeljenja – Neprimjenjivost na dijeljenje besplatnih uzoraka lijekova koji se izdaju bez recepta – Posljedice za države članice)

(2020/C 271/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ratiopharm GmbH

Tuženik: Novartis Consumer Health GmbH

Izreka

Članak 96. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2004/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. treba tumačiti na način da ne dopušta farmaceutskim društvima da ljekarnicima besplatno dijele uzorke lijekova koji se izdaju na recept. Nasuprot tomu, navedena odredba nije prepreka besplatnom dijeljenju ljekarnicima uzoraka lijekova koji se izdaju bez recepta.

⁽¹⁾ SL C 112, 25. 3. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 18. lipnja 2020. – Europska komisija protiv RQ

(Predmet C-831/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Glavni direktor Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) – Imunitet od jurisdikcije – Odluka o ukidanju – Akt kojim je osoba oštećena – Prava obrane)

(2020/C 271/11)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne i J. Baquero Cruz, agenti)

Druga stranka u postupku: RQ (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Izreka

1. Utkida se presuda Općeg suda Europske unije od 24. listopada 2018., RQ/Komisija (T-29/17, EU:T:2018:717).

2. Odbija se prvi dio petog tužbenog razloga iznesenog pred Općim sudom Europske unije.
3. Predmet se vraća Općem суду Europske unije radi odlučivanja o prvom, drugom, trećem i četvrtom tužbenom razlogu te o drugom i trećem dijelu petog tužbenog razloga.
4. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 65, 18. 2. 2019.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de l'entreprise de Liège – Belgija) – SI, Brompton Bicycle Ltd protiv Chedech/Get2Get
(Predmet C-833/18) (¹)**

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravo intelektualnog i industrijskog vlasništva – Autorsko pravo i srodnna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Članci 2. do 5. – Područje primjene – Koristan predmet – Pojam „djelo” – Autorskopravna zaštita djela – Prepostavke – Oblik proizvoda potreban za postizanje nekog tehničkog rezultata – Sklopivi bicikl)

(2020/C 271/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de l'entreprise de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SI, Brompton Bicycle Ltd

Tuženik: Chedech/Get2Get

Izreka

Članke 2. do 5. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklajivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da se autorskopravna zaštita koja je njima predviđena primjenjuje na proizvod čiji je oblik, barem djelomice, potreban za postizanje nekog tehničkog rezultata, kad taj proizvod predstavlja originalno djelo koje je proizšlo iz intelektualne tvorevine jer kroz taj oblik njegov autor na originalan način izražava svoju kreativnu sposobnost čineći slobodne i kreativne izvore, tako da navedeni oblik odražava njegovu osobnost, što mora provjeriti nacionalni sud vodeći računa o svim relevantnim okolnostima spora u glavnom postupku.

(¹) SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Belgija) – État belge protiv Pantochim SA, u stečaju

(Predmet C-19/19)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Uzajamna pomoć kod naplate potraživanja – Direktiva 76/308/EEZ – Članak 6. stavak 2. i članak 10. – Direktiva 2008/55/EZ – Članak 6. drugi stavak i članak 10. – Porezno potraživanje države članice koja podnosi zahtjev naplaćeno u ime države članice koja prima zahtjev – Status tog potraživanja – Pojam „povlašten tretman“ – Zakonski prijeboj između navedenog potraživanja i poreznog duga države članice koja prima zahtjev)

(2020/C 271/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État belge

Tuženik: Pantochim SA, u stečaju

Izreka

1. Članak 6. stavak 2. Direktive Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja koja proizlaze iz poslova koji čine dio sustava financiranja Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi, poljoprivrednih pristojbi i carina kao i članak 6. drugi stavak Direktive Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere treba tumačiti na način da se potraživanje države članice koja podnosi zahtjev ne izjednačava s potraživanjem države članice koja prima zahtjev i ne stječe status potraživanja potonje.

2. Članak 10. Direktive 76/308 i članak 10. Direktive 2008/55 treba tumačiti na način da:

- se pojam „povlašten tretman“ iz tih odredbi odnosi na svaki mehanizam koji, u slučaju postojanja više potraživanja, ima za učinak prioritetnu naplatu potraživanja;
- mogućnost kojom raspolaže država članica koja prima zahtjev da izvrši prijeboj u slučaju postojanja više potraživanja predstavlja povlašten tretman u smislu tih odredbi, ako korištenje tom mogućnošću ima za učinak dodjeljivanje toj državi članici prava prvenstva ili prednosti u svrhu plaćanja njezinih potraživanja kojim ne raspolažu drugi vjerovnici, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-43/19)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 2. stavak 1. točka (c) – Područje primjene – Oporezive transakcije – Isporuka usluga uz naknadu – Naknada koja se plaća u slučaju klijentova nepoštovanja minimalnog razdoblja ugovorne obveze – Kvalifikacija)

(2020/C 271/14)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da iznose koje je gospodarski subjekt primio u slučaju prijevremenog raskida, zbog razloga pripisivih klijentu, ugovora o pružanju usluga kojim se predviđa poštovanje razdoblja vjernosti, u zamjenu za davanje povoljnijih poslovnih uvjeta tom klijentu, treba smatrati naknadom u okviru isporuke usluge uz naknadu u smislu te odredbe.

(¹) SL C 139, 15. 4. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18 – Portugal) – LE protiv Transportes Aéreos Portugueses SA

(Predmet C-74/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. stavak 3. – Članak 7. stavak 1. – Odšteta putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Izuzeće – Pojam „izvanredne okolnosti“ – „Putnici neprihvatljivog ponašanja“ („Unruly passengers“) – Nemogućnost pozivanja na nastanak izvanredne okolnosti u pogledu leta na koji ona nije utjecala – Pojam „razumne mјere“)

(2020/C 271/15)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LE

Tuženik: Transportes Aéreos Portugueses SA

Izreka

1. Članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da je neprihvatljivo ponašanje putnika zbog kojeg je zapovjednik zrakoplova preusmjerio predmetni let u zračnu luku različitu od odredišne kako bi iskrcao tog putnika i njegovu prtljagu obuhvaćeno pojmom „izvanredne okolnosti“ u smislu te odredbe, osim ako je stvarni zračni prijevoznik pridonio nastanku tog ponašanja ili nije poduzeo primjerene mјere s obzirom na naznake takvog ponašanja, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

2. Članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da se stvarni zračni prijevoznik, kako bi se oslobođio svoje obveze isplate odštete putnicima u slučaju dužeg kašnjenja ili otkazivanja leta, može pozvati na „izvanrednu okolnost“ koja nije utjecala na navedeni otkazani ili zakašnjeli let, nego na prethodni let koji je on izveo istim zrakoplovom, pod uvjetom da postoji izravna uzročna veza između nastanka te okolnosti i kašnjenja ili otkazivanja kasnijeg leta, ocjena čega je na sudu koji je uputio zahtjev, uzimajući osobito u obzir način na koji predmetni stvarni zračni prijevoznik izvodi let zrakoplovom.

3. Članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da činjenica da je zračni prijevoznik preusmjerio putnika, zbog toga što je na zrakoplov koji je potonjeg prevozio utjecala izvanredna okolnost, na let koji on sam izvodi i kojim je putnik stigao dan nakon prvotno predviđenog ne predstavlja „razumnu mjeru“ koja tog prijevoznika oslobađa od njegove obveze isplate odštete iz članka 5. stavka 1. točke (c) i članka 7. stavka 1. te uredbe, osim ako nije postojala nikakva druga mogućnost izravnog ili neizravnog preusmjeravanja letom koji izvodi on sam ili bilo koji drugi zračni prijevoznik i koji manje kasni u dolasku od sljedećeg leta predmetnog zračnog prijevoznika ili ako je izvođenje takvog preusmjeravanja za potonjeg predstavljalo nepodnošljivu žrtvu u pogledu kapaciteta njegova poduzeća u relevantnom trenutku, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 148, 29. 4. 2019.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Judecătoria Zărnești – Rumunjska) – Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor“ protiv TM,
UN, Asociația DMPA**

(Predmet C-88/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Očuvanje prirodnih staništa i divlje faune i flore – Direktiva 92/43/EEZ –
Članak 12. stavak 1. – Sustav stroge zaštite životinjskih vrsta – Prilog IV. – Canis lupus (vuk) – Članak
16. stavak 1. – Prirodni areal – Hvatanje i prijevoz primjerka divlje životinje vrste canis lupus – Javna
sigurnost)

(2020/C 271/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Zărnești

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor“

Tuženici: TM, UN, Asociația DMPA

Izreka

Članak 12. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore, kako je izmijenjena Direktivom 2013/17/EU od 13. svibnja 2013., treba tumačiti na način da hvatanje i prijevoz primjerka životinjske vrste zaštićene na temelju Priloga IV. toj direktivi, poput vuka, na periferiji područja ljudskih naselja ili u takvom području mogu potpadati pod zabranu predviđenu tom odredbom.

Članak 16. stavak 1. navedene direktive treba tumačiti na način da je svaki oblik namjernog hvatanja primjeraka te životinjske vrste u prethodno navedenim okolnostima zabranjen ako ne postoji odstupanje koje je odobrilo nadležno nacionalno tijelo na temelju te odredbe.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 11. lipnja 2020. – China Construction Bank Corp. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Groupement des cartes bancaires

(Predmet C-115/19)⁽¹⁾

(*Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Prigorov – Članak 8. stavak 1. točka (b) – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Ocjena sličnosti između suprotstavljenih znakova – Ocjena razlikovnog karaktera ranijeg žiga*)

(2020/C 271/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: China Construction Bank Corp. (zastupnici: A. Carboni i J. Gibbs, Solicitors)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i D. Botis, agenti), Groupement des cartes bancaires (zastupnik: C. Herissay Ducamp, odvjetnica)

Izreka

1. Utkida se presuda Općeg suda Europske unije od 6. prosinca 2018., China Construction Bank/EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB) (T-665/17, EU:T:2018:879).
2. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 14. lipnja 2017. (predmet R 2265/2016-1).
3. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) će osim vlastitih snositi i troškove društva China Construction Bank Corp. u okviru ovog žalbenog postupka kao i polovicu njegovih troškova u okviru prvostupanjskog postupka.
4. Groupement des cartes bancaires snositi će, osim vlastitih troškova, i polovicu troškova koje je društvo China Construction Bank Corp. imalo u okviru prvostupanjskog postupka.

⁽¹⁾ SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. lipnja 2020. – Dovgan GmbH protiv Monolith Frost GmbH i Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-142/19 P)⁽¹⁾

(*Žalba – Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Zahtjev za proglašavanje ništavim verbalnog žiga PLOMBIR – Odbijanje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim – Obveza obrazlaganja – Iskriviljavanje činjenica i dokaza*)

(2020/C 271/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Dovgan GmbH (zastupnik: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Monolith Frost GmbH (zastupnici: E. Liebich i S. Labesius, Rechtsanwälte), Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Söder, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Dovgan GmbH nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova društva Monolith Frost GmbH.
3. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 263, 5. 8. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sudišče Republike Slovenije – Slovenija) – SCT, d.d, u stečaju protiv Republike Slovenije

(Predmet C-146/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 90. i 273. – Oporezivi iznos – Smanjenje – Odbijanje – Neplaćanje – Porezni obveznik koji svoju tražbinu nije prijavio u stečajnom postupku pokrenutom protiv dužnika – Načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti – Izravan učinak)

(2020/C 271/19)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sudišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SCT, d.d, u stečaju

Tuženik: Republika Slovenija

Izreka

1. Članak 90. stavak 1. i članak 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice na temelju kojeg se pravo na smanjenje plaćenog poreza na dodanu vrijednost koji se odnosi na nenaplativu tražbinu poreznom obvezniku uskraćuje kada on tu tražbinu nije prijavio u stečajnom postupku koji je pokrenut protiv njegova dužnika, čak i ako taj porezni obveznik dokaže da ta tražbina ne bi bila naplaćena ni u slučaju da ju je prijavio.
2. Članak 90. stavak 1. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da nacionalni sud mora, na temelju svoje obveze da poduzme sve odgovarajuće mjere za osiguranje izvršenja te odredbe, tumačiti nacionalno pravo u skladu s tom odredbom ili, ako takvo usklađeno tumačenje nije moguće, izuzeti iz primjene svaki nacionalni propis čija bi primjena dovela do rezultata koji je suprotan navedenoj odredbi.

(¹) SL C 148, 29. 4. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativā rajona tiesa – Latvija) – „KOB” SIA protiv Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

(Predmet C-206/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 49. i 63. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana i slobodno kretanje kapitala – Direktiva 2006/123/EZ – Stjecanja poljoprivrednih zemljišta u Latviji radi njihova iskorištavanja – Sustav prethodnog ovlašćivanja za pravne osobe – Posebni uvjeti koji se primjenjuju samo na pravne osobe koje su pod kontrolom ili ih zastupaju državljanini druge države članice – Zahtjevi u pogledu boravišta i poznavanja službenog jezika Republike Latvije – Izravna diskriminacija na temelju državljanstva)

(2020/C 271/20)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativā rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „KOB” SIA

Tuženik: Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

Izreka

Članke 9., 10. i 14. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice kojim se pravo pravne osobe, čiji su jedan ili više članova koji zajedno imaju više od pola glasačkih prava u njoj i osobe koje imaju pravo na zastupanje te osobe državljanini drugih država članica, da stekne vlasništvo poljoprivrednog zemljišta koje se nalazi na području te države članice, uvjetuje time da ti članovi i zastupnici podnesu, s jedne strane, potvrdu o prijavi boravišta u navedenoj državi članici i, s druge strane, dokument kojim se potvrđuje da im njihova razina vladanja službenim jezikom te iste države članice omogućuje da barem mogu razgovarati o temama iz svakodnevnog i poslovnog života.

⁽¹⁾ SL C 155, 6. 5. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(Predmet C-219/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Ugovori o javnim radovima, o javnoj nabavi robe te o javnim uslugama – Direktiva 2014/24/EU – Postupak dodjele ugovora o nabavi usluga – Arhitektonске i inženjerske usluge – Članak 19. stavak 1. i članak 80. stavak 2. – Nacionalno zakonodavstvo koje mogućnost sudjelovanja ograničava samo na gospodarske subjekte osnovane u određenim pravnim oblicima)

(2020/C 271/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Tuženik: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Izreka

Članak 19. stavak 1. i članak 80. stavak 2. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji isključuje mogućnost za neprofitne subjekte da sudjeluju u postupku javne nabave inženjerskih i arhitektonskih usluga, iako su ti subjekti u skladu s nacionalnim pravom ovlašteni nudit usluge na koje se odnosi dotična javna nabava.

(¹) SL C 206, 17. 6. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Bucureşti – Rumunjska) – CHEP Equipment Pooling NV protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Predmet C-242/29) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 17. stavak 2. točka (g) – Prijenos pokretnina unutar Europske unije radi pružanja usluga – Članci 170. i 171. – Pravo na povrat PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata – Direktiva 2008/9/EZ – Pojam „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici povrata” – Porezni obveznik koji nije identificiran u svrhu PDV-a u državi članici povrata)

(2020/C 271/22)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bucureşti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CHEP Equipment Pooling NV

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Izreka

1. Članak 17. stavak 2. točku (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2008/8/EZ od 12. veljače 2008., treba tumačiti na način da se prijenos, koji provodi porezni obveznik, robe podrijetlom iz države članice u državu članicu povrata radi njegova pružanja usluga iznajmljivanja te robe u potonjoj državi članici ne smije izjednačiti s isporukom unutar Zajednice ako je korištenje tom robom za potrebe tog pružanja usluge privremeno i ako je roba otpremljena ili prevezena iz države članice u kojoj porezni obveznik ima poslovni nastan.

2. Odredbe Direktive Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata već u drugoj državi članici treba tumačiti na način da im se protivi to da država članica odbije pravo na povrat poreza na dodanu vrijednost poreznom obvezniku s poslovnim nastanom na području druge države članice samo zato što je taj porezni obveznik identificiran u svrhu poreza na dodanu vrijednost u državi članici povrata ili je to morao biti.

(¹) SL C 206, 17. 6. 2019.

Presuda Suda (četvrtog vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo Porin kaupunki

(Predmet C-328/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Direktiva 2004/18/EZ – Članak 1. stavak 2. točka (a) – Javna nabava u području usluga prijevoza – Sporazum o suradnji između općina u vezi s organizacijom i pružanjem socijalnih i zdravstvenih usluga na temelju modela „odgovorne općine“ u smislu finskog prava – Prijenos odgovornosti organizacije usluga na jednu od općina u dotičnom području suradnje – Ugovor in house – Dodjela usluga prijevoza društvu koje je u cijelosti u vlasništvu odgovorne općine, ali bez postupka nadmetanja)

(2020/C 271/23)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Porin kaupunki

uz sudjelovanje: Porin Linjat Oy, Lyttylään Liikenne Oy

Izreka

- Članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o uskladištanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti na način da je sporazum u skladu s kojim općine stranke tog sporazuma povjeravaju jednoj od njih odgovornost za organizaciju usluga u svoju korist isključen iz područja primjene te direktive jer predstavlja prijenos nadležnosti u smislu članka 4. stavka 2. UEU-a, kako je protumačen u presudi od 21. prosinca 2016., Remondis (C-51/15, EU:C:2016:985).
- Članak 1. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/18 treba tumačiti na način da sporazum o suradnji u skladu s kojim općine stranke tog sporazuma prenose jednoj od njih odgovornost za organizaciju usluga u svoju korist omogućava da se ta općina prilikom dodjela nakon navedenog prijenosa smatra javnim naručiteljem i da je ovlašćuje da bez prethodnog postupka nadmetanja povjeri subjektu in house usluge koje pokrivaju ne samo njezine vlastite potrebe nego i one drugih općina stranaka tog sporazuma, iako bi se bez tog prijenosa nadležnosti te općine morale same pobrinuti za vlastite potrebe.

(¹) SL C 220, 1. 7. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – Valsts ienēmumu dienests protiv SIA „Hydro Energo”

(Predmet C-340/19)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifno razvrstavanje – Tarifni broj 7407 – Šipke i profili od bakra – Toplovaljane poluge od bakra ili slitine bakra pravokutnog oblika)

(2020/C 271/24)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Valsts ienēmumu dienests

Tuženik: SIA „Hydro Energo”

Izreka

Tarifni broj 7407 kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji koja proizlazi iz Uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011., treba tumačiti na način da toplovaljane poluge od bakra ili slitine bakra pravokutnog oblika čija je debljina veća od jedne desetine širine, ali čiji poprečni presjek sadržava nepravilne pore, praznine i pukotine mogu biti obuhvaćene tim tarifnim brojem.

⁽¹⁾ SL C 220, 1. 7. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Ústavný súd Slovenskej republiky – Slovačka) – u postupku koji je pokrenuo Prezident Slovenskej republiky

(Predmet C-378/19)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Članak 35. stavci 4. i 5. – Neovisnost regulatornih tijela – Nacionalno zakonodavstvo kojim se ovlast imenovanja predsjednika nacionalnog regulatornog tijela sa šefom države prenosi na vladu – Sudjelovanje nacionalnih ministarstava u postupcima određivanja cijena)

(2020/C 271/25)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Ústavný súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Prezident Slovenskej republiky

uz sudjelovanje: Národná rada Slovenskej republiky, Vláda Slovenskej republiky

Izreka

1. Članak 35. stavke 4. i 5. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ treba tumačiti na način da mu se ne protivi zakonodavstvo države članice prema kojem je vlada te države nadležna imenovati i razriješiti predsjednika nacionalnog regulatornog tijela ako se poštuju svi zahtjevi predviđeni tim odredbama, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

2. Članak 35. stavke 4. i 5. Direktive 2009/72 treba tumačiti na način da mu se ne protivi zakonodavstvo države članice koje, kako bi se osigurala zaštita javnog interesa, predviđa sudjelovanje predstavnika ministarstva te države u određenim postupcima pred nacionalnim regulatornim tijelom u vezi s određivanjem cijena, pod uvjetom da je poštovana neovisnost tog tijela u donošenju odluka, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 238, 15. 7. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Španjolska) – WT protiv Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Predmet C-448/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem [boravkom] – Direktiva 2003/109/EZ – Članak 12. – Donošenje odluke o protjerivanju osobe s dugotrajnim boravištem [boravkom] – Elementi koji se moraju uzeti u obzir – Nacionalna sudska praksa – Neuzimanje u obzir tih elemenata – Sukladnost – Direktiva 2001/40/EZ – Uzajamno priznavanje odluka o protjerivanju državljana trećih zemalja – Relevantnost)

(2020/C 271/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WT

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Izreka

Članak 12. Direktive 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji, kako ga tumači nacionalna sudska praksa u odnosu na Direktivu 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja, predviđa protjerivanje svakog državljanina treće zemlje nositelja dozvole dugotrajnog boravka koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna oduzimanja slobode u trajanju od najmanje jedne godine, bez potrebe ispitivanja predstavlja li taj državljanin treće zemlje stvarnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti i bez potrebe uzimanja u obzir trajanja njegova boravka na državnom području te države članice, njegove dobi, posljedica za njega i članove njegove obitelji kao i veza s državom članicom boravišta ili nepostojanja veza sa zemljom podrijetla.

(¹) SL C 328, 30. 9. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Vert Marine SAS protiv Premier ministre, Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-472/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Postupak sklapanja ugovora o koncesiji – Direktiva 2014/23/EU – Članak 38. stavak 9. – Sustav korektivnih mjera za dokazivanje ponovne uspostave pouzdanosti gospodarskog subjekta na kojeg se odnosi razlog za isključenje – Nacionalni propis koji gospodarskim subjektima koji su predmet obveznog isključenja zabranjuje sudjelovanje u postupku sklapanja ugovora o koncesiji tijekom pet godina – Isključivanje svake mogućnosti da takvi subjekti podnesu dokaz o donošenju korektivnih mjera)

(2020/C 271/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vert Marine SAS

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Économie et des Finances

Izreka

- Članak 38. stavak 9. Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji gospodarskom subjektu pravomoćno osuđenom za jedno od kaznenih djela iz članka 38. stavka 4. te direktive kojemu je zbog toga automatski zabranjeno sudjelovanje u postupcima sklapanja ugovora o koncesiji ne daje mogućnost podnošenja dokaza da je poduzeo korektivne mјere koje mogu pokazati ponovnu uspostavu njegove pouzdanosti.
- Članak 38. stavke 9. i 10. Direktive 2014/23 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se ocjena prikladnosti korektivnih mјera koje je poduzeo gospodarski subjekt povjeri pravosudnim tijelima, pod uvjetom da nacionalni sustav uspostavljen u tu svrhu poštuje sve zahtjeve iz članka 38. stavka 9. te direktive i da primjenjivi postupak bude u skladu s rokovima određenima postupkom sklapanja ugovora o koncesiji. Osim toga, članak 38. stavak 9. Direktive 2014/23 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji omogućuje pravosudnim tijelima da ponište automatsku zabranu sudjelovanja u postupcima sklapanja ugovora o koncesiji nakon osuđujuće kaznene presude, da ukinu takvu zabranu ili da isključe svako navođenje osuđujuće presude u kaznenoj evidenciji, pod uvjetom da takvi sudski postupci stvarno ispunjavaju uvjete koje postavlja taj sustav i cilj koji se njime želi postići te da, osobito, omogućuju pravodobno ukidanje zabrane izrečene gospodarskom subjektu kad potonji želi sudjelovati u postupku sklapanja ugovora o koncesiji, na temelju same prikladnosti korektivnih mјera na koju se poziva taj subjekt i koju je ocijenilo nadležno pravosudno tijelo u skladu sa zahtjevima predviđenima u toj odredbi, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 280, 19. 8. 2019.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. veljače 2020. uputio Landesgericht Klagenfurt (Austrija) – GSMB Invest GmbH & Co. KG protiv Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

(**Predmet C-128/20**)

(2020/C 271/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Klagenfurt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GSMB Invest GmbH & Co. KG

Tuženik: Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila⁽¹⁾ tumačiti na način da je nedopuštena oprema vozila, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 715/2007, u kojoj se ventil za povrat ispušnih plinova, dakle sastavni dio koji bi mogao utjecati na emisije, konstruiran tako da se postotak povrata ispušnih plinova i time udio ispušnog plina koji se vraća regulira tako da jamči način rada s niskom razinom onečišćujućih tvari samo između 15 i 33 stupnja Celzija i samo ispod 1 000 metara nadmorske visine, a da se izvan tog temperaturnog okvira u rasponu od 10 stupnjeva Celzija i iznad 1 000 metara nadmorske visine u rasponu od 250 metara nadmorske visine linearno smanjuje na 0 te da tako dolazi do povećanja emisija NO_x iznad graničnih vrijednosti iz Uredbe br. 715/2007?
2. Treba li članak 5. stavak 2. Uredbe br. 715/2007 u dijelu „radi zaštite motora od oštećenja ili od prometne nezgode“ tumačiti na način da strategija obrade ispušnih plinova čiji je cilj prije svega očuvanje sastavnih dijelova poput ventila za povrat ispušnih plinova, hladnjaka za povrat ispušnih plinova i filtra dizelskih čestica nije u skladu s odredbama o iznimkama?
3. Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe br. 715/2007 tumačiti na način da strategija obrade ispušnih plinova kojom se potpuna funkcionalnost uređaja za kontrolu emisija jamči samo u temperaturnom rasponu između 15 i 33 stupnja Celzija i ispod 1 000 metara nadmorske visine (takozvani „temperaturni okvir“) te stoga u Europi, osobito u Austriji tijekom godine uglavnom nije u potpunosti funkcionalna, nije u skladu sa zahtjevima iz članka 5. stavka 1. u pogledu funkcionalnosti vozila u uobičajenoj uporabi i predstavlja zabranjen poremećajni uređaj?

⁽¹⁾ SL 2007., L 171, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 30., str. 284.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2020. uputio Landesgericht Eisenstadt (Austrija) – IR protiv Volkswagen AG

(**Predmet C-134/20**)

(2020/C 271/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Eisenstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IR

Tuženik: Volkswagen AG

Prethodna pitanja

- (a) Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 715/2007⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007 o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila tumačiti na način da je nedopuštena oprema vozila, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 715/2007, u kojoj je ventil za povrat ispušnih plinova, dakle sastavni dio koji bi mogao utjecati na emisije, konstruiran tako da se postotak povrata ispušnih plinova i time udio ispušnog plina koji se vraća regulira tako da jamči način rada s niskom razinom onečišćujućih tvari samo između 15 i 33 stupnjeva Celzija i samo ispod 1 000 metara nadmorske visine, a da se izvan tog temperaturnog okvira u rasponu od 10 stupnjeva Celzija i iznad 1 000 metara nadmorske visine, u rasponu od 250 metara nadmorske visine, linearno smanjuje na 0 te da tako dolazi do povećanja emisija NO_x iznad graničnih vrijednosti iz Uredbe br. 715/2007?
- (b) Je li za ocjenu pitanja (a) važno je li oprema vozila navedena u pitanju (a) nužna radi zaštite motora od oštećenja?
- (c) Nadalje, je li za ocjenu pitanja (b) važno je li dio motora koji treba štititi od oštećenja ventil za povrat ispušnih plinova?
- (d) Je li za ocjenu pitanja (a) važno je li oprema vozila navedena u pitanju (a) ugrađena već prilikom proizvodnje vozila ili se regulacija ventila za povrat ispušnih plinova opisana u pitanju (a) treba instalirati u vozilo kao popravak u smislu članka 3. stavka 2. Direktive 1999/44/EZ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu?

⁽¹⁾ SL 2007., L 171, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 30., str. 284.)

⁽²⁾ SL 1999., L 171, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 22., str. 17.)

Žalba koju je 22. travnja 2020. podnio WD protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 12. veljače 2020. u predmetu T-320/18, WD protiv EFSA-e

(Predmet C-167/20 P)

(2020/C 271/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: WD (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za sigurnost hrane

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 12. veljače 2020. u predmetu T-320/18;
- u skladu s tim, usvoji tužiteljeve prvostupanske zahtjeve i, stoga,
- poništi odluku od 14. srpnja 2017. koju je EFSA-in izvršni direktor donio u svojstvu tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora iz čega proizlazi da tužitelj nije među agentima koji su promaknuti u okviru postupka razvrstavanja za 2017.;
- poništi odluku tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora od 9. veljače 2018. o odbijanju prigovora od 10. listopada 2017. protiv odluke od 14. srpnja 2017.;
- poništi odluku o neproduljenju tužiteljeva ugovora o radu od 9. kolovoza 2017., priopćenu 10. kolovoza 2017., koju je EFSA-in izvršni direktor donio u svojstvu tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora;

- poništi odluku tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora od 12. ožujka 2018. o odbijanju prigovora od 10. studenoga 2017. protiv odluke od 9. kolovoza 2017.;
- dodijeli naknadu za pretrpljenu štetu;
- naloži tuženiku da u cijelosti snosi troškove postupka u prvom i drugom stupnju.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Kad je riječ EFSA-inoj odluci od 14. srpnja 2017. o nerazvrstavanju tužitelja u razred AST 6 u okviru postupka razvrstavanja za 2017., prvi žalbeni razlog temelji se na povredi primjenjivih postupovnih pravila, posebno povredi pravila o dopuštenosti tužbenih razloga, povredi obveze obrazlaganja i iskrivljavanju činjenica u spisu. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi primjenjivog regulatornog okvira (članak 54. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, odluka od 22. travnja 2008. i smjernice od 30. lipnja 2010.), povredi pravila izvođenja dokaza kao i obveze obrazlaganja.

Kad je riječ EFSA-inoj odluci od 9. kolovoza 2017. o neproduljenju tužiteljeva ugovora, prvi žalbeni razlog temelji se na povredi odluke od 8. prosinca 2012. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi dužnosti brižnog postupanja i upute od 7. ožujka 2017. kao i iskrivljavanju činjenica u spisu. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi pojmova očite pogreške u ocjeni i zlouporabe ovlasti, iskrivljavanju činjenica u spisu i povredi pravila u području izvođenja dokaza.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. travnja 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – JG, kojeg zakonski zastupaju MI i LH, i dr. protiv OP-a, kao likvidatora društva Azurair GmbH

(Predmet C-188/20)

(2020/C 271/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: JG, LH, MI i NJ, koje sve zakonski zastupaju MI i LH

Druga stranka u žalbenom postupku: OP, kao likvidator društva GmbH

Intervenijent: alltours flugreisen gmbh

Prethodna pitanja

1. Ima li putnik „potvrđenu rezervaciju” u smislu članka 3. stavka 2. točke (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) ako je od tour operatora, s kojim je u ugovornom odnosu, dobio „drugi dokaz” u smislu članka 2. točke (g) te uredbe kojim mu se obećava prijevoz na letu za koji je utvrđeno individualizirano polazište i odredište, vrijeme polaska i dolaska te broj leta, a da tour operator nije izvršio rezervaciju mjesta za taj let kod dotičnog zračnog prijevoznika i od njega nije dobio potvrdu rezervacije?
2. Treba li zračnog prijevoznika u odnosu na putnika smatrati stvarnim zračnim prijevoznikom u smislu članka 2. točke (b) Uredbe br. 261/2004 već u trenutku kad je točno da je taj putnik u ugovornom odnosu s tour operatorom koji mu je obećao prijevoz na letu za koji je utvrđeno individualizirano polazište i odredište, vrijeme polaska i dolaska te broj leta, ali tour operator nije rezervirao sjedala za putnika i time nije stupio u ugovorni odnos sa zračnim prijevoznikom u pogledu tog leta?

3. Može li „planirano vrijeme dolaska” leta u smislu članka 2. točke (h), članka 5. stavka 1. točke (c), članka 7. stavka 1. druge rečenice i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 261/2004. radi ostvarivanja prava na odštetu zbog otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u dolasku proizlaziti iz „drugog dokaza” koji je tour operator izdao putniku ili u tom pogledu treba uzeti u obzir kartu u skladu s člankom 2. točkom (f) Uredbe br. 261/2004?
4. Je li riječ o otkazivanju leta u smislu članka 2. točke (l) i članka 5. stavka 1. Uredbe br. 261/2004 ako stvarni zračni prijevoznik let rezerviran u okviru paket aranžmana prebací na let najmanje dva sata i deset minuta ranije istog dana?
5. Može li stvarni zračni prijevoznik u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe smanjiti iznos odštete koja se temelji na članku 7. stavku 1. te uredbe ako je ranije vrijeme na koje je let prebačen obuhvaćeno razdobljima koja se navode u toj uredbi?
6. Je li obavijest prije početka putovanja o prebacivanju na raniji let ponuda za preusmjeravanje u smislu članka 5. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 261/2004?
7. Obvezuje li članak 14. stavak 2. Uredbe br. 261/2004 stvarnog zračnog prijevoznika da putnika obavijesti o točnom nazivu društva i adresi na temelju kojih može zahtijevati iznos odštete koji se određuje prema udaljenosti i, po potrebi, o dokumentima koje treba priložiti svojem zahtjevu?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svežak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2020. uputio Landgericht Düsseldorf (Njemačka) – Eurowings GmbH protiv Flightright GmbH

(Predmet C-196/20)

(2020/C 271/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Eurowings GmbH

Druga stranka u žalbenom postupku: Flightright GmbH

Prethodna pitanja

1. Ima li putnik „potvrđenu rezervaciju” u smislu članka 3. stavka 2. točke (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) ako je od tour operatora, s kojim je u ugovornom odnosu, dobio „drugi dokaz” u smislu članka 2. točke (g) te uredbe kojim mu se obećava prijevoz na letu za koji je utvrđeno individualizirano polazište i odredište, vrijeme polaska i dolaska te broj leta, a da tour operator nije izvršio rezervaciju mjesta za taj let kod dotičnog zračnog prijevoznika i od njega nije dobio potvrdu rezervacije?
2. Treba li zračnog prijevoznika u odnosu na putnika smatrati stvarnim zračnim prijevoznikom u smislu članka 2. točke (b) Uredbe br. 261/2004 već u trenutku kad je točno da je taj putnik u ugovornom odnosu s tour operatorom koji mu je obećao prijevoz na letu za koji je utvrđeno individualizirano polazište i odredište, vrijeme polaska i dolaska te broj leta, ali tour operator nije rezervirao sjedala za putnika i time nije stupio u ugovorni odnos sa zračnim prijevoznikom u pogledu tog leta?

3. Može li „planirano vrijeme dolaska“ leta u smislu članka 2. točke (h), članka 5. stavka 1. točke (c), članka 7. stavka 1. druge rečenice i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 261/2004 radi ostvarivanja prava na odštetu zbog otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u dolasku proizlaziti iz „drugog dokaza“ koji je tour operator izdao putniku ili u tom pogledu treba uzeti u obzir kartu u skladu s člankom 2. točkom (f) te uredbe?

(¹) Uredba (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 7., svežak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2020. uputio Landgericht Hamburg (Njemačka) –
Bayer Intellectual Property GmbH protiv kohlpharma GmbH**

(Predmet C-204/20)

(2020/C 271/33)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bayer Intellectual Property GmbH

Tuženik: kohlpharma GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 47.a Direktive 2001/83/EZ (¹) tumačiti na način da se u pogledu paralelnog uvezenih proizvoda može polaziti od jednakovrijednosti mjera prilikom uklanjanja i novog stavljanja sigurnosnih oznaka u skladu s člankom 54. točkom (o) Direktive 2001/83/EZ koje su provedene u okviru ponovnog označivanja (*relabeling*) (upotreba naljepnica na originalnom sekundarnom pakiranju) ili u okviru prepakiranja (*reboxing*) (izrada novog sekundarnog pakiranja lijeka) koje je izvršio paralelni uvoznik ako se objema mjerama, osim toga, ispunjavaju svi zahtjevi Direktive 2011/62/EU (²) (Direktiva o krivotvorenim lijekovima) i Delegirane uredbe (EU) 2016/161 (³) (Delegirana uredba) i ako su te mjere jednako primjerene za omogućivanje provjere autentičnosti i identifikacije lijeka te osiguranje dokaza da je lik krivotvoren?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: može li nositelj žiga osporavati prepakiranje proizvoda u novo vanjsko pakiranje (*reboxing*) koje je izvršio paralelni uvoznik uzimajući u obzir nove odredbe o zaštiti od krivotvorenja ako paralelni uvoznik također može izraditi pakiranje koje se može staviti u promet u državi članici uvoznici tako što na originalno sekundarno pakiranje samo stavi nove naljepnice (*relabeling*)?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: ima li utjecaja to što je u slučaju ponovnog označivanja za navedeni promet vidljivo da je sigurnosna oznaka izvornog isporučitelja oštećena sve dok je osigurano da je za to odgovoran paralelni uvoznik i da je on na originalno sekundarno pakiranje stavio novu sigurnosnu oznaku? Predstavlja li ikakvu razliku u tom pogledu odgovor na pitanje jesu li tragovi otvaranja vidljivi tek nakon otvaranja sekundarnog pakiranja lijeka?

4. U slučaju potvrđnog odgovora na drugo i/ili treće pitanje: treba li odgovor na pitanje u pogledu objektivne potrebe za prepakiranjem na način da se upotrijebi novo pakiranje u smislu pet uvjeta za iscrpljenje prava na prepakiranje (vidjeti [omissis] iz presude od 11. srpnja 1996., Bristol-Myers Squibb i dr., C-427/93, C-429/93 i C-436/93, EU:C:1996:282, t. 79. i od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr., C-348/04, EU:C:2007:249, t. 21.) ipak biti potvrđan ako nacionalna tijela u svojim aktualnim smjernicama za provedbu odredbi Direktive o krivotvorenim lijekovima ili drugim odgovarajućim službenim objavama navode da u uobičajenim okolnostima ponovno pečaćenje otvorenih pakiranja nije dozvoljeno ili je dozvoljeno samo u iznimnim situacijama i pod strogo utvrđenim uvjetima?

-
- (¹) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 56., str. 27.)
- (²) Direktiva 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o izmjeni Direktive 2001/83/EZ o zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za primjenu kod ljudi, u svrhu prevencije unosa krivotvorenih lijekova u legalni opskrbni lanac (SL 2011., L 174, str. 74.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 64., str. 244.)
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/161 od 2. listopada 2015. o dopuni Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem detaljnih pravila za sigurnosne oznake na pakiranjima lijekova za humanu primjenu (SL 2016., L 32, str. 1.)
-

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2020. uputio Niedersächsisches Finanzgericht
(Njemačka) – I GmbH protiv Finanzamt H**

(Predmet C-228/20)

(2020/C 271/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Niedersächsisches Finanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: I GmbH

Tuženik: Finanzamt H

Prethodna pitanja

1. Je li članak 4. stavak 14. točka (b) Umsatzsteuergesetza (Zakon o porezu na promet, u dalnjem tekstu: UStG) u skladu s člankom 132. stavkom 1. točkom (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹) (u dalnjem tekstu: Direktiva o PDV-u), ako je izuzeće od poreza koje se primjenjuje na bolnice koje nisu subjekti javnog prava uvjetovano time da su bolnice ovlaštene za pružanje skrbi na temelju članka 108. Sozialgesetzbucha V (knjiga V. Socijalnog zakonika, u dalnjem tekstu: SGB V)?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: pod kojim su pretpostavkama bolnička zaštita koja se pruža u bolnicama privatnog prava i bolnička zaštita koju pružaju subjekti javnog prava usporedive, „u socijalnim uvjetima koji su slični“ u smislu članka 132. stavka 1. točke (b) Direktive o PDV-u?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – P protiv „K“ EOOD

(Predmet C-229/20)

(2020/C 271/35)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P

Tuženik: „K“ EOOD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. točku (g) Direktive 2008/48/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da troškovi za dodatne usluge, koje su ugovorene u okviru ugovora o potrošačkom kreditu, kao što su troškovi za mogućnost odgode plaćanja i smanjenja obroka, čine dio efektivne kamatne stope kredita?
2. Treba li članak 10. stavak 2. točku (g) Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da pogrešno navođenje efektivne kamatne stope u ugovoru o kreditu sklopljenom između prodavatelja robe ili pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita valja smatrati nepostojanjem informacija o efektivnoj kamatnoj stopi u ugovoru o kreditu i da nacionalni sud treba primijeniti pravne posljedice predviđene u nacionalnom pravu za nepostojanje informacije o efektivnoj kamatnoj stopi u ugovoru o potrošačkom kreditu?
3. Treba li članak 22. stavak 4. Direktive 2008/48/EZ tumačiti na način da je sankcija u obliku ništavosti ugovora o potrošačkom kreditu, koja je predviđena u nacionalnom pravu i u skladu s kojom treba otplatiti samo odobreni iznos glavnice, proporcionalna ako efektivna kamatna stopa u ugovoru o potrošačkom kreditu nije jasno navedena?
4. Treba li članak 4. stavke 1. i 2. Direktive 93/13/EEZ⁽²⁾ tumačiti na način da troškove za paket dodatnih usluga, koje su predviđene u zasebnom, dodatnom ugovoru sklopljenom uz ugovor o potrošačkom kreditu koji je glavni ugovor, treba smatrati dijelom glavnog predmeta ugovora i da oni stoga ne mogu biti predmet ispitivanja nepoštenosti?
5. Neovisno o odgovoru na treće pitanje: treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ u vezi s točkom 1. podtočkom (o) Priloga Direktivi tumačiti na način da je odredba u ugovoru o dodatnim uslugama sklopljenom uz potrošački kredit nepoštena ako se u toj odredbi potrošaču odobrava apstraktna mogućnost da odgodi i promijeni plan svojih plaćanja, za što je on dužan platiti troškove čak i ako ne iskoristi tu mogućnost?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svezak 13., str. 58.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Italija) – PG protiv Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Predmet C-236/20)

(2020/C 271/36)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PG

Tuženici: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prethodna pitanja

1. Protivi li se člancima 20., 21., 31., 33. i 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, direktivama br. 1999/70/EZ⁽¹⁾ o radu na određeno vrijeme (članci 2. i 4.), br. 1997/81/EZ⁽²⁾ o radu s nepunim radnim vremenom (članak 4.), br. 2003/88/EZ o radnom vremenu (članak 7.), br. 2000/78/EZ⁽³⁾ (članak 1., članak 2. stavak 2. točka (a)) o jednakom postupanju pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, primjena nacionalnog pravila, kao što je ono talijansko iz Zakona br. 374/91 i [naknadnih izmjena] i Zakonodavne uredbe br. 92/2016, kako ga sustavno tumači sudska praksa, prema kojem proizlazi da su mirovni suci, kao počasni suci, pored toga što se ne mogu izjednačiti s profesionalnim sucima kada je riječ o gospodarskom, socijalnom i mirovinskom postupanju, potpuno isključeni iz svakog oblika socijalne i mirovinske zaštite koja je zajamčena zaposlenicima u javnom sektoru?
2. Protivi li se načelima Europske unije [o] autonomiji i neovisnosti sudske funkcije i posebno članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, primjena nacionalnog pravila, kao što je ono talijansko, prema kojem proizlazi da su mirovni suci, kao počasni suci, pored toga što se ne mogu izjednačiti s profesionalnim sucima kada je riječ o gospodarskom, socijalnom i mirovinskom postupanju, potpuno isključeni iz svakog oblika socijalne i mirovinske zaštite koja je zajamčena zaposlenicima u javnom sektoru?
3. Protivi li se članku 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP 18. ožujka 1999., koji se nalazi u prilogu Direktivi 1999/70/EZ, primjena nacionalnog pravila, kao što je ono talijansko, prema kojem se obavljanje dužnosti na određeno vrijeme mirovnih sudaca, kao počasnih sudaca, izvorno utvrđeno na osam godina (četiri plus četiri), može sustavno produljiti za dodatne četiri godine, a da kao alternativa transformaciji u radni odnos na neodređeno vrijeme nije predviđena učinkovita i odvraćajuća sankcija?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 4., str. 228.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC (SL 1998., L 14, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 3., str. 131.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 1., str. 69. i ispravak SL 2020., L 63, str. 9.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2020. uputio Polymeles Protodikeio Athinon (Grčka) – DP i SG protiv Trapeza Peiraios AE

(Predmet C-243/20)

(2020/C 271/37)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Polymeles Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: DP, SG

Tuženik: Trapeza Peiraios AE

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. Direktive 93/13/EEZ⁽¹⁾, kojim se predviđa da države članice mogu donijeti strože odredbe kako bi osigurale viši stupanj zaštite potrošača, tumačiti na način da država članica ima mogućnost da ne prenese u svoje nacionalno pravo članak 1. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ i dopusti sudske nadzore odredbi koje odražavaju prisilne ili dispozitivne zakonske ili podzakonske odredbe?
2. Može li se smatrati da je članak 1. stavak 2. prvi i drugi podstavak Direktive 93/13/EEZ [drugi podstavak ne postoji u hrvatskoj verziji Direktive 93/13, op. p.], iako nije izričito prenesen u grčko pravo, donesen neizravno, u skladu sa sadržajem članka 3. stavka 1. i članka 4. stavka 1. te direktive, koji je prenesen u odredbu članka [2.] stavka [6.] Zakona br. 225[1]/1994?
3. Je li iznimka iz članka 1. stavka 2. prvog i drugog podstavka te direktive [drugi podstavak ne postoji u hrvatskoj verziji Direktive 93/13, op. p.] obuhvaćena pojmom nepoštenih odredbi i njihovim dosegom, kako su definirane odredbama članka 3. stavka 1. i članka 4. stavka 1. Direktive 93/13/EEZ?
4. Može li se odredba ugovora o kreditu koji su sklopili potrošač i kreditna ustanova, koja odražava sadržaj dispozitivne norme države članice, podvrgnuti nadzoru nepoštenosti općih uvjeta ugovora u skladu s odredbama Direktive 93/13/EEZ ako se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – „Toplofikacia Sofia” EAD

(Predmet C-256/20)

(2020/C 271/38)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rayonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Toplofiksia Sofia” EAD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012⁽¹⁾ od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima u vezi s načelom prema kojem nacionalni sud mora jamčiti postupovna prava kako bi se učinkovito zaštitala prava koja proizlaze iz prava Unije tumačiti na način da je nacionalni sud prilikom utvrđivanja uobičajenog boravišta dužnika dužan, kao uvjet koji se nacionalnim pravom zahtijeva za provedbu jednostranog formalnog postupka bez mjere izvođenja dokaza, poput postupka izdavanja platnog naloga, tumačiti svaku opravданu sumnju da dužnik uobičajeno boravi u drugoj državi članici Europske unije kao nepostojanje pravne osnove za izdavanje platnog naloga odnosno kao razlog zašto platni nalog ne može postati pravomoćan?
2. Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima u vezi s načelom prema kojem nacionalni sud mora jamčiti postupovna prava kako bi se učinkovito zaštitala prava koja proizlaze iz prava Unije tumačiti na način da on obvezuje nacionalni sud koji je nakon izdavanja platnog naloga protiv određenog dužnika utvrdio da taj dužnik vjerojatno nema uobičajeno boravište u državi članici u kojoj se vodi postupak, pod uvjetom da to prema nacionalnom pravu predstavlja zaprek za izdavanje platnog naloga, da ukine izdani platni nalog po službenoj dužnosti iako ne postoji zakonska odredba kojom se to izričito propisuje?
3. Ako odgovor na drugo prethodno pitanje bude niječan, treba li odredbe koje su ondje navedene tumačiti na način da se njima nacionalni sud obvezuje da ukine izdani platni nalog nakon što je provjerio i sa sigurnošću utvrdio da dužnik nema uobičajeno boravište u državi suda pred kojim se vodi postupak?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., str. 11., str. 289.)

Žalba koju je 11. lipnja 2020. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 2. travnja 2020. u predmetu T-383/17, Hansol Paper protiv Komisije

(Predmet C-260/20 P)

(2020/C 271/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, i A. Demeneix, agenti)

Druga stranka u postupku: Hansol Paper Co. Ltd, European Thermal Paper Association (ETPA)

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži društvu Hansol Paper Co. Ltd snošenje troškova;

ili, podredno,

- vrati predmet Općem суду на ponovno odlučivanje i naknadno odluči o troškovima postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanoj presudi Opći sud je poništio Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/763 od 2. svibnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje (¹) u dijelu u kojem se odnosi na društvo Hansol Paper Co. Ltd.

Komisija ističe tri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.

Komisija smatra da je Opći sud:

- iskrivio dokaze i pogrešno tumačio pravni okvir koji se primjenjuje na podatke na koje se Komisija ima pravo osloniti kako bi izračunala izvoznu cijenu u skladu s člankom 2. stavkom 9. Osnovne uredbe (²);
- pogrešno tumačio pravila iz članka 2. stavka 1. i članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe za utvrđivanje uobičajene vrijednosti u slučaju nepostojanja domaće prodaje; i
- pogrešno tumačio pravila iz članka 3. Osnovne uredbe pri utvrđivanju marže sniženja cijena u slučaju izvoza u Uniju preko povezanih subjekata.

(¹) SL 2017., L 114, str. 3.

(²) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)

Tužba podnesena 24. lipnja 2020. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-278/20)

(2020/C 271/40)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz, P. J. O. Van Nuffel, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Španjolska donošenjem i održavanjem na snazi članka 32. stavaka 3. do 6. i članka 34. stavka 1. drugog podstavka Leya 40/2015 (Zakon 40/2015) te članka 67. stavka 1. trećeg podstavka Leya 39/2015 (Zakon 39/2015) povrijedila obveze koje ima na temelju načela djelotvornosti i ekvivalentnosti kao ograničenja autonomije koju države članice uživaju prilikom utvrđivanja materijalnih i formalnih pretpostavki vlastite odgovornosti za štetu nanesenu pojedincima zbog povrede prava Unije;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba zbog povrede obveze, koji je tužitelj podnio u skladu s člankom 258. UFEU-a, odnosi se na članak 32. stavke 3. do 6. i članak 34. stavak 1. drugi podstavak Leya 40/2015, de 1 de octubre de 2015, de Régimen Jurídico del Sector Público (Zakon 40/2015 od 1. listopada 2015. o pravnom režimu javnog sektora) te na članak 67. stavak 1. treći podstavak Leya 39/2015, de 1 de octubre de 2015, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas (Zakon 39/2015 od 1. listopada 2015. o općem upravnom postupku javnih uprava).

Odredbama o kojima je riječ usklađen je režim odgovornosti države zakonodavca za povrede prava Unije s režimom utvrđenim za povrede španjolskog Ustava aktima zakonodavca, uz dodavanje određenih materijalnih pretpostavki.

Izjednačavanje ta dva režima i postupovnih pretpostavki koje se njima predviđaju dovodi do toga da je dobivanje naknade štete zbog povreda prava Unije za koje je odgovoran španjolski zakonodavac onemogućeno ili pretjerano otežano, čime se krši načelo djelotvornosti.

S druge strane, materijalnim pretpostavkama dodanim za povrede prava Unije krši se načelo ekvivalentnosti jer na naknadu štete koju je uzrokovao španjolski zakonodavac povredom tog prava primjenjuju pretpostavke koje su nepovoljnije od onih koje se primjenjuju kada se radi o šteti uzrokovanoj povredom španjolskog Ustava.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – MU protiv Parlamenta

(Predmet T-40/16) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje – Članak 263. UFEU-a – Interni pravilnik o stažiranju i studijskim posjetima Glavnem tajništvu Europskog parlamenta – Stažist s invaliditetom – Dodatna naknada za invalidnost – Odbijanje – Uvjeti dodjele dodatnog iznosa predviđenog za stažiste s invaliditetom – Pogreška koja se tiče prava)

(2020/C 271/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: MU (zastupnik: A. Bruno, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: J. Van Pottelberge, J. Steele i E. Paladini, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Parlamenta od 11. prosinca 2015. o odbijanju isplate dodatne naknade za stažiste s invaliditetom iz članka 24. stavka 9. Internog pravilnika o stažiranju i studijskim posjetima Glavnem tajništvu Europskog parlamenta.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog parlamenta od 11. prosinca 2015. o odbijanju dodatne naknade za stažiste s invaliditetom iz članka 24. stavka 9. Internog pravilnika o stažiranju i studijskim posjetima Glavnem tajništvu Europskog parlamenta.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Parlamentu se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 312, 16. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – XH protiv Komisije

(Predmet T-511/18) ⁽¹⁾

(Javna služba – Dužnosnici – Promaknuće – Postupak promaknuća za 2017. – Odluka o nepromaknuću – Jasnoća i preciznost tužbenog razloga – Pravilo o podudarnosti – Dovođenje u pitanje konačnih akata – Dopuštenost – Članak 45. Pravilnika o osoblju – Privremeno izvješće o probnom radu – Izvješće o probnom radu – Izvješće o ocjeni – Elementi koji se uzimaju u obzir prilikom usporedbe zasluga – Pravilnost postupka – Odgovornost – Neimovinska šteta)

(2020/C 271/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: XH (zastupnica: E. Auleytner, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Radu Bouyon i L. Vernier, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke objavljene u *Administrativnim obavijestima* br. 25-2017 od 13. studenoga 2017. o neuključivanju tužiteljičina imena na popis promaknutih dužnosnika u okviru postupka promaknuća za 2017. i radi poništenja Odluke R/96/18 od 7. lipnja 2018. o odbijanju tužiteljičine žalbe od 10. veljače 2018. te radi, s druge strane, naknade štete koju je navodno pretrpjela zbog tih odluka

Izreka

1. Poništava se odluka o nepromaknuću osobe XH u razred AD 6 u okviru postupka promaknuća za 2017., koja proizlazi iz objave popisa dužnosnika promaknutih u taj razred u Administrativnim informacijama br. 25-2017 od 13. studenoga 2017.
2. Nalaže se Europskoj komisiji da osobi XH isplati iznos od 2 000 eura na temelju naknade pretrpljene neimovinske štete.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Komisiji se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 131, 8. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020.– Siberia Oriental protiv CPVO-a (Siberia)

(Predmet T-737/18) (¹)

(„Biljne sorte – Zahtjev za izmjenu datuma isteka oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice Siberia za vrstu *Lilium L.* – Žalba podnesena žalbenom vijeću CPVO-a – Nedopuštenost – Obveza obrazlaganja – Članak 75. Uredbe (EZ) br. 2100/94 – Djelotvorna sudska zaštita – Članak 67. stavak 1. i članak 87. Uredbe br. 2100/94 – Ispravak očitih pogrešaka – Članak 53. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 874/2009”)

(2020/C 271/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Siberia Oriental BV ('t Zand, Nizozemska) (zastupnik: T. Overdijk, odvjetnik)

Tuženik: Ured Zajednice za biljne sorte (zastupnici: M. Ekvad, F. Mattina i O. Lamberti, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 15. listopada 2018. (predmet A 009/2017), koja se odnosi na zahtjev za izmjenu datuma isteka oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice Siberia za vrstu *Lilium L.*

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Siberia Oriental BV nalaže se snošenje, uz vlastitih troškova, i troškova Ureda Zajednice za biljne sorte (CPVO).

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Pavel protiv EUIPO-a – bugatti (B)

(Predmet T-114/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije B – Raniji međunarodni figurativni žig b – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 – Članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001 – Zlouporaba ovlasti – Djelomično poništenje”)

(2020/C 271/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumunjska) (zastupnik: E. D. Nedelcu, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Capostagno, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: bugatti GmbH (Herford, Njemačka) (zastupnik: U. Ulrich, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog prvog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2018. (spojeni predmeti R 49/2018-1 i R 85/2018-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva bugatti i D. Pavela.

Izreka

1. Poništava se odluka Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 14. prosinca 2018. (spojeni predmeti R 49/2018-1 i R 85/2018-1) u dijelu u kojem se odnosi na proizvode „koža i imitacija kože”; „životinjska koža” iz razreda 18. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snositi će vlastite troškove.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Klymenko protiv Vijeća(Predmet T-295/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje finansijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje finansijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsку zaštitu”)

(2020/C 271/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusija) (zastupnik: M. Phelippeau, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 7.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/352 od 4. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 1.), u dijelu u kojem je tim aktima tužiteljevo ime zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/352 od 4. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini u dijelu u kojem je ime Oleksandra Viktorovycha Klymenka zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Nitto Pharmaceutical Industries protiv EUIPO-a – Chiesi Farmaceutici (NOSTER)(Predmet T-550/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig NOSTER – Raniji verbalni žig Europske unije FOSTER – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 271/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nitto Pharmaceutical Industries Ltd (Kyoto, Japan) (zastupnik: P. Voutilainen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Chiesi Farmaceutici SpA (Parme, Italija) (zastupnici: C. de Callataj i T. de Haan, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. svibnja 2019. (predmet R 2279/2018-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Chiesi Farmaceutici i Nitto Pharmaceutical Industries.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Nitto Pharmaceutical Industries Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Chiesi Farmaceutici SpA.

(¹) SL C 337, 7. 10. 2019.

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Brands Up protiv EUIPO-a (Credit24)

(Predmet T-651/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije Credit24 – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 271/47)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Brands Up OÜ (Tallin, Estonija) (zastupnik: M. Welin, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. srpnja 2019. (predmet R 465/2019-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka Credit24 kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Brands UP OÜ nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 399, 25. 11. 2019.

Rješenje Općeg suda od 16. lipnja 2020. – Walker i dr. protiv Parlamenta i Vijeća(Predmet T-383/19) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje – Područje slobode, pravde i sigurnosti – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije – Uredba (EU) 2019/592 o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 – Izuzeće od obveze viza za kratkotrajni boravak na temelju uzajamnosti – Navodni gubitak građanstva Unije – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)

(2020/C 271/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Hilary Elizabeth Walker (Cádiz, Španjolska), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Italija), Douglas Edward Watson (Beaumont, Francuska), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irska), Michael Charles Strawson (Serralongue, Francuska) (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: D. Warin i R. van de Westelaken, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Cholakova i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Uredbe (EU) 2019/592 Europskog parlamenta i vijeća od 10. travnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 o popisu trećih zemalja čiji državlјani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državlјani izuzeti od tog zahtjeva, u pogledu povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije (SL 2019., L 103 I, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Kraljevine Španjolske i Europske komisije.
3. Hilary Elizabeth Walker, Jennifer Ann Cording, Douglas Edward Watson, Christopher David Randolph i Michael Charles Strawson snositi će vlastite troškove, kao i troškove Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite pred Općim sudom, osim onih koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.
4. H. E. Walker, J. A. Cording, D. E. Watson, C. D. Randolph i M. C. Strawson, Parlament, Vijeće, Kraljevina Španjolska i Komisija snositi će svaki svoje troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Rješenje Općeg suda od 16. lipnja 2020. – Luz Saúde protiv EUIPO-a – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH)(Predmet T-558/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH – Raniji nacionalni figurativni žig clínica LALUZ – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2020/C 271/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Luz Saúde, SA (Lisabon, Portugal) (zastupnik: G. Moreira Rato, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Clínica La Luz, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnik: I. Temiño Ceniceros, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. srpnja 2019. (predmet R 2239/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Clínica La Luz i Luz Saúde.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Luz Saúde, SA nalaže se snošenje troškova.

(^l) SL C 319, 23. 9. 2019.

Tužba podnesena 4. lipnja 2020. – HS protiv Komisije

(Predmet T-848/19)

(2020/C 271/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: HS (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 12. ožujka 2019. o otpuštanju tužitelja po isteku razdoblja probnog rada,
- prema potrebi poništi odluku od 10. listopada 2019. o odbijanju tužiteljeve žalbe,
- naknadi neimovinsku štetu koju je tužitelj pretrpio a koja se može procijeniti, *ex aequo et bono*, na 15 000 eura,
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zabrane diskriminacije na temelju invaliditeta i dužnosti osiguranja razumne prilagodbe, povredi članka 21. Povelje, Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom i članka 1. točke (d) Pravilnika o osoblju te povredi dužne pažnje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 34. Pravilnika o osoblju: kršenje odgovarajućih uvjeta probnog roka, nedostatak smjernica, nedostatak i neizvjesnost ciljeva, povreda prava na saslušanje i očite pogreške u ocjeni.

3. Tužitelj u pogledu zahtjeva za naknadu štete ističe skrivljeno ponašanje tuženika, pretrpljenu štetu i vezu između skrivljenog ponašanja i štete.

Tužba podnesena 29. svibnja 2020. – Sogia Ellas protiv Komisije

(Predmet T-347/20)

(2020/C 271/51)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužiteljica: Sogia Ellas AE (Atena, Grčka) (zastupnici: P. Bernitsas, M. Androulakaki, A. Patsalia i E. Kalogiannis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši njezinu tužbu dopuštenom;
- u cijelosti poništi odluku ili, podredno, u dijelu u kojem se odnosi na nju⁽¹⁾;
- podredno, poništi članak 2. odluke, u dijelu u kojem se njime nameće povrat iznosa spornih potpora u cijelosti ili, podredno, u dijelu u kojem se odnosi na nju; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužiteljica ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju i na nedostatnosti obrazloženja Komisije glede postojanja državne potpore: nisu zadovoljeni kriteriji gospodarske prednosti, selektivnosti i narušavanja tržišnog natjecanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da sporne mjere predstavljaju potpore spojive s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 2. točke (b) UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave, prethodnog saslušanja i obrazlaganja odluke, kao i na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 14. stavka 1. Uredbe (EZ) 1999/659⁽²⁾ i članka 16. stavka 1. Uredbe (EZ) 2015/1589⁽³⁾, kao i na činjenici da je prilikom donošenja odluke došlo do povrede načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da je prilikom donošenja odluke došlo do povrede načela proporcionalnosti.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2020/394 od 7. listopada 2019. o mjerama SA.39119 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2014/CP) koje je provela Helenska Republika u obliku subvencija za kamate i jamstava[,] a u vezi s požarima 2007. (priopćeno pod brojem dokumenta C(2019) 7094) (SL 2020., L 76, str. 4.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 8., svežak 4., str. 16.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Tužba podnesena 9. lipnja 2020. – Wagenknecht protiv Komisije**(Predmet T-350/20)**

(2020/C 271/52)

*Jezik postupka: engleski***Stranke****Tužitelj:** Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Češka Republika) (zastupnik: A. Dolejská, odvjetnica)**Tuženik:** Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši da Europska komisija nije poduzela, prema članku 325. stavku 1. i članku 319. stavku 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i članku 61. stavku 1. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, obvezujući i odvraćajući mjeru u cilju sprečavanja ili borbe protiv sukoba interesa premijera Češke Republike Andreja Babiša, jer nije donijela obvezujući mjeru;
- kojom se sprečavaju sastanci i rasprave članova kolegija povjerenika, posebice njegova predsjednika, s premijerom Češke Republike Andrejem Babišom vezano za Višegodišnji finansijski okvir (VFO) Europske unije za 2021. – 2027. i općenito za proračun Europske unije;
- kojom se prekida isplata izravnih poljoprivrednih potpora iz proračuna Europske unije određenim društvima koje kontrolira premijer Češke Republike Andrej Babiš i u njegovu su vlasništvu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tužitelj Europskoj komisiji dopisom od 30. siječnja 2020. poslao poziv na djelovanje prema članku 265. UFEU-a, ali se Europska komisija u svojem odgovoru nije osvrnula na sadržaj tužiteljeva poziva, te mu je pružila odgovor na sasvim drugo pitanje.
 - Komisija je od tužitelja primila poziv na djelovanje i, iako je odgovorila na taj poziv, u odgovoru nije zauzela nikakav stav prema tužiteljevu pozivu za izbjegavanjem sastanaka i rasprava s češkim premijerom u vezi s VFO-om za 2021.-2027., te nije zaustavila isplatu izravnih poljoprivrednih potpora društvima iz određenih grupacija koje kontrolira premijer Češke Republike Andrej Babiš i u njegovu su vlasništvu. Umjesto odgovora koji se odnosi na nezakonitu isplatu izravnih poljoprivrednih potpora tim grupacijama, Komisija je pružila podatke o prekidu investiranja iz strukturnih i poljoprivrednih fondova u jednu od tih grupacija, što je različito pitanje od predmeta tužiteljeva poziva na djelovanje. Što se tiče drugog dijela tužiteljeva poziva, koji s odnosio na to da se dužnosnici Europske komisije ne bi smjeli sastajati s Andrejem Babišom i s njim raspravljati o VFO-u za 2021.-2027., Komisija se uopće nije očitovala.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se na tužitelja izravno odnosi Komisijino nedjelovanje jer: (i) nije potreban niti jedan drugi posredni akt da bi se člana kolegija povjerenika, i osobito njegova predsjednika, spriječilo da se sastaje s češkim premijerom i s njim raspravlja o VFO-u za 2021.-2027.; i (ii) utječe se na tužiteljevu pravnu situaciju jer je on izabrani zastupnik u Senatu Parlamenta Češke Republike zadužen za istragu sukoba interesa češkog premijera, u svojstvu člana posebnog odbora Senata osnovanog u tu svrhu, kojem Komisija nezakonito uskraćuje dokumente kako bi onemogućila njegovu istragu.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se nedjelovanje Europske komisije protiv sukoba interesa češkog premijera Andreja Babiša osobno odnosi na tužitelja, a njegov pravni interes proizlazi iz: (i) tužiteljeve ustavne zadaće da nadzire pravilno donošenje pravnih akata EU-a, uključujući proračun Unije (VFO 2021.-2027.); (ii) tužiteljeve ustavne zadaće koja obuhvaća pravo nadzora češkog premijera prilikom sastanaka s članovima kolegija povjerenika, uključujući dužnost da odgovorno obnaša funkciju člana prethodno spomenutog posebnog odbora Senata; (iii) tužiteljeva izbora na izborima 2018. u Senat Češke Republike i njegovog natjecanja s kandidatima stranke ANO koju nadzire češki premijer; (iv) činjenice da su tužitelju prijetili smrću, na isti način kao i zastupniku Odbora Europskog parlamenta za proračunski nadzor (CONT) u veljači 2020., zbog toga što su pokušali djelovati protiv sukoba interesa Andreja Babiša.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da bi se radilo o uskraćivanju pristupa pravosuđu ako bi se članu nacionalnog parlamenta države članice Europske unije uskratila mogućnost sudjelovanja u postupku, jer bi ga se time sprječilo da provodi makar i neizravan nadzor putem Suda Europske unije nad Europskom komisijom, izvršnom vlasti institucijskog sustava EU-a.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Komisijine obveze da djeluje protiv sukoba interesa češkog premijera Andreja Babiša, prema članku 325. stavku 1. UFEU-a i članku 319. stavku 3. UFEU-a, u vezi s Rezolucijom Europskog parlamenta od 13. prosinca 2018.⁽¹⁾ i člankom 61. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća. Svi uvjeti za Komisijino djelovanje bili su ispunjeni, naime: (i) postojanje sukoba interesa Andreja Babiša; (ii) sudjelovanje Andreja Babiša u pripremnim aktima za izvršenje proračuna EU-a; i (iii) činjenica da je sukob interesa Andreja Babiša „druga nezakonita aktivnost kojom se šteti financijskim interesima Unije“ u smislu članka 325. stavka 1. UFEU-a. Komisija je prema tome bila obvezna djelovati, ali nije to učinila, jer nije donijela odvraćajuće mјere za onemogućivanje sukoba interesa češkog premijera sukladno obvezi utvrđenoj u članku 319. stavku 3. i članku 325. stavku 1. UFEU-a, te drugoj rečenici članka 61. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća. Umjesto toga, od 2. kolovoza 2018. članovi kolegija povjerenika i posebno njegov predsjednik nastavili su se sastajati s češkim premijerom i s njim raspravljati o VFO-u za 2021.-2027., te je Komisija nastavila plaćati izravne poljoprivredne potpore društвima određenih grupacija koje kontrolira premijer Češke Republike Andrej Babiš i u njegovu su vlasništvu, prekršivši time zabranu sukoba interesa.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredabе (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.)

⁽²⁾ Rezolucija Europskog parlamenta od 13. prosinca 2018. o sukobima interesa i zaštiti proračuna EU-a u Češkoj Republici (2018/2975(RSP)), P8_TA (2018) 0530

**Tužba podnesena 7. lipnja 2020. – Kozhuvčanka uvoz-izvoz Kavadarci protiv EUIPO-a (NAŠE
MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)**

(Predmet T-357/20)

(2020/C 271/53)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Društvo za proizvodstvo, trgovija I uslugi Kozhuvčanka d.o.o. uvoz-izvoz Kavadarci (Kavadarci, Republika Sjeverna Makedonija) (zastupnik: A. Ivanova, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „NAŠE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER” – prijava br. 17 967 530.

Pobjjana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. travnja 2020. u predmetu R 1729/2019-1.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- usvoji tužbu i u smislu odobrenja sporne prijave za registraciju odluči o registraciji.

Tužbeni razlog

Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. lipnja 2020. – Framery protiv EUIPO-a – Smartblock (Transportable building)

(Predmet T-373/20)

(2020/C 271/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Framery Oy (Tampere, Finska) (zastupnik: P. Voutilainen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Smartblock Oy (Helsinki, Finska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije br. 3 303 994-00001

Pobjjana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. travnja 2020. u predmetu R 616/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i u potpunosti odbije zahtjev za proglašenje ništavosti;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 u vezi s člankom 25. stavkom 1. točkom (b) te uredbe zbog toga što pobijana odluka ima individualni karakter i jer je žalbeno vijeće pogriješilo u procjeni individualnog karaktera pobijanog dizajna;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 jer je žalbeno vijeće pogrešno prihvatiло otkrivanje ranijeg dizajna;

- povreda članka 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 jer je žalbeno vijeće propustilo navesti razloge vezano za prihvatanje otkrivanja ranijeg dizajna;
- povreda članka 63. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 jer je žalbeno vijeće utemeljilo odluku na činjenicama, dokazima i argumentima posebno u odnosu na navodna obilježja i otkrivanje ranijeg dizajna, koje nije podnijela niti jedna od stranaka.

Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Tubes Radiatori protiv EUIPO-a – Antrax It (Radijator za grijanje)

(Predmet T-380/20)

(2020/C 271/55)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italija) (zastupnici: S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero i P. Menapace, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Antrax It Srl (Resana, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice – dizajn Zajednice br. 169 370 - 0002 (radijatori za grijanje)

Pobjvana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. ožujka 2020. u predmetu R 1275/2017-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi i proglaši valjanost dizajna Zajednice br. 169 370-0002 nositelja TUBES RADIATORI Srl, kao novog dizajna s individualnim karakterom;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova

Tužbeni razlog

- Povreda članka 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 17. lipnja 2020. – Lee protiv EUIPO-a (Stolni noževi, vilice i žlice)

(Predmet T-382/20)

(2020/C 271/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Keun Jig Lee (Paju-si, Republika Koreja) (zastupnici: F. Jacobacci i B. La Tella, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije br. 5 866 514-0001

Pobjjana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. travnja 2020. u predmetu R 2559/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Poništi pobijanu odluku u cijelosti;
- proglaši dopuštenim i odobri prijedlog za povrat u prijašnje stanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 67. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- Povreda članka 67. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 16. lipnja 2020. – Micron Technology protiv EUIPO-a (INTELLIGENCE, ACCELERATED)

(Predmet T-386/20)

(2020/C 271/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Micron Technology, Inc. (Boise, Idaho, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije INTELLIGENCE, ACCELERATED – prijava za registraciju br. 17 959 758

Pobjjana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2020. u predmetu R 2873/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- podredno, izmijeni pobijanu odluku na način da odluči da se prijavom žiga Europske unije ne povrjeđuje članak 7. stavak 1. točka (b) ili članak 7. stavak 1. točka (c) ili oba članka;
- naloži EUIPO snošenje troškova koji su tužitelju nastali povodom ove tužbe.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

-
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 72. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

**Tužba podnesena 29. lipnja 2020. – Hypo Vorarlberg Bank protiv SRB-a
(Predmet T-394/20)**

(2020/C 271/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austrija) (zastupnici: G. Eisenberger i A. Brenneis, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24) („Decision of the Single Resolution Board of 15 April 2020 on the calculation of the 2020 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/2020/24)”), uključujući njezine priloge, barem u mjeri u kojoj se ova odluka, uključujući priloge, odnosi na tužiteljev doprinos, kao i
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na četirima tužbenim razlozima koji su u biti istovjetni odnosno slični tužbenim razlozima istaknutim u predmetu T-479/19, Hypo Vorarlberg Bank/SRB (¹).

(¹) SL 2019., C 305, str. 58.

**Tužba podnesena 26. lipnja 2020. – Riviera-Airport protiv EUIPO-a – Aéroports de la Côte d’Azur
(RIVIERA AIRPORTS)**

(Predmet T-396/20)

(2020/C 271/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aeroporto di Villanova d’Albenga SpA (Riviera-Airport) (Villanova d’Albenga, Italija) (zastupnik: G. Casucci, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Aéroports de la Côte d’Azur (Nica, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije RIVIERA AIRPORTS in colour –žig Europske unije br. 16 397 309

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobjjana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2020. u predmetu R 2172/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- pobijanu odluku izmijeni na način da:
 - prihvati tužiteljevu žalbu,
 - u cijelosti prihvati tužiteljev zahtjev br. 20 825 C za proglašavanje predmetnog žiga ništavim,
 - naloži nositelju žiga Europske unije da tužitelju plati troškove nastale u postupku pred žalbenim vijećem i Odjelom za poništaje,
 - podredno, vrati predmet na ponovno odlučivanje Odjelu za poništaje kako bi se potonji osvrnuo na članak 59. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- naloži plaćanje tužiteljevih troškova i pristojbi.

Tužbeni razlozi

- Propuštanje tumačenja pravilne odluke o zahtjevu podnesenom u zloj vjeri;
- Pogrešna i djelomična analiza i procjena relevantnih indicija potrebnih za sveobuhvatnu i pojedinačnu ocjenu zahtjeva podnesenog u zloj vjeri;
- Neuzimanje u obzir svih drugih relevantnih indicija i dostupnih dokaza o zloj vjeri u skladu sa zahtijevanom sveobuhvatnom i pojedinačnom ocjenom zahtjeva podnesenog u zloj vjeri;
- Pogrešno tumačenje i provedba članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 u ovom slučaju;
- Činjenica da žalbeno vijeće nije provelo pravilnu analizu.

**Tužba podnesena 26. lipnja 2020. – Riviera-Airport protiv EUIPO-a – Aéroports de la Côte d’Azur
(RIVIERA AIRPORT)**

(Predmet T-398/20)

(2020/C 271/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aeroporto di Villanova d’Albenga SpA (Riviera-Airport) (Villanova d’Albenga, Italija) (zastupnik: G. Casucci, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Aéroports de la Côte d’Azur (Nica, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije RIVIERA AIRPORT in colour –žig Europske unije br. 16 392 731

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobjijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2020. u predmetu R 2174/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- pobijanu odluku izmijeni na način da:
- prihvati tužiteljevu žalbu,
- u cijelosti prihvati tužiteljev zahtjev br. 20 824 C za proglašavanje predmetnog žiga ništavim,
- naloži nositelju žiga Europske unije da tužitelju plati troškove nastale u postupku pred žalbenim vijećem i Odjelom za poništaje,
- podredno, vrati predmet na ponovno odlučivanje Odjelu za poništaje kako bi se potonji osvrnuo na članak 59. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- naloži plaćanje tužiteljevih troškova i pristojbi.

Tužbeni razlozi

- Propuštanje tumačenja ispravne odluke o zahtjevu podnesenom u zloj vjeri;
- Pogrešna i djelomična analiza i procjena relevantnih indicija potrebnih za sveobuhvatnu i pojedinačnu ocjenu zahtjeva podnesenog u zloj vjeri;
- Neuzimanje u obzir svih drugih relevantnih indicija i dostupnih dokaza o zloj vjeri u skladu sa zahtijevanom sveobuhvatnom i pojedinačnom ocjenom zahtjeva podnesenog u zloj vjeri;
- Pogrešno tumačenje i provedba članka 12. stavka 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 u ovom slučaju;
- Činjenica da žalbeno vijeće nije provelo pravilnu analizu.

Tužba podnesena 26. lipnja 2020. – Cole Haan protiv EUIPO-a – Samsøe & Samsøe (Ø)

(Predmet T-399/20)

(2020/C 271/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cole Haan LLC (Greenland, New Hampshire, Sjedinjene Države) (zastupnik: G. Vos, odyjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Samsøe & Samsøe Holding A/S (Kopenhagen, Danska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Ø – prijava za registraciju br. 17 429 044

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. travnja 2020. u predmetu R 1375/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka;
- naloži intervenijentu snošenje troškova postupka pred Odjelom za prigovore i žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- netočno određivanje vizualne, fonetske ili konceptualne sličnosti;
- netočna opća ocjena vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 30. lipnja 2020. – Zippo Manufacturing and Others protiv Komisije

(Predmet T-402/20)

(2020/C 271/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Zippo Manufacturing Co. (Bradford, Pennsylvania, Sjedinjene Američke Države), Zippo GmbH (Emmerich am Rhein, Njemačka), Zippo SAS (Pariz, Francuska) (zastupnik: R. MacLean, Solicitor)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/502 od 6. travnja 2020. o određenim mjerama trgovinske politike u pogledu određenih proizvoda podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država u dijelu u kojem se te mјere primjenjuju na tužitelje;
- naloži tuženiku i intervenijentima plaćanje troškova i izdataka tužiteljâ u okviru ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog osnovanosti tužbe ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti pri odabiru tužiteljevih proizvoda radi primjene dodatnih carina koje se primjenjuju u skladu sa spornom uredbom zbog toga što te mјere: (a) nisu prikladne za ostvarenje zadanih ciljeva; (b) prelaze granice onog što je nužno za ostvarenje tih ciljeva; i (c) dovode do nepotrebnih štetnih učinaka na tužitelje.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije i jednakog postupanja pri odabiru tužiteljevih proizvoda radi primjene dodatnih carina koje se primjenjuju u skladu sa spornom uredbom zbog toga što ih dodatne carine dovode u nejednakog položaja na Unijinom tržištu bez dostatnog obrazloženja da je diskriminacija bila objektivno opravdana.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, koja se tiče prava i činjenica, zbog toga što su razlozi za odabir tužiteljevih proizvoda radi primjene dodatnih carina u obrazloženju sadržanom u spornoj uredbi i spornim mjerama nedovoljni jer Europska komisija nije pružila dostaune i odgovarajuće razloge za primjenu mjera na njihove proizvode.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni koja se tiče prava kršenjem Unijinih dužnosti u skladu sa sporazumima Svjetske trgovinske organizacije zbog toga što je Europska komisija u skladu s Sporazumom WTO-a o zaštitnim mjerama i člankom 22. stavkom 3. Dogovora o rješavanju sporova WTO-a bila dužna suspendirati koncesije ili druge obveze u istom sektoru u kojem su u skladu s relevantnim američkim zaštitnim mjerama utvrđene povrede ili šteta nastala na štetu ekonomskih i komercijalnih interesa tužiteljâ.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave pri odabiru tužiteljevih proizvoda radi primjene dodatnih carina koje se primjenjuju u skladu sa spornom uredbom zbog toga što je prethodno provedeni postupak savjetovanja bio netransparentan, neučinkovit u pogledu pružanja odgovarajuće obavijesti o tom postupku tužiteljima, zbog toga što im je u okviru tog postupka uskraćeno njihovo pravo na saslušanje i jer su povrijedena njihova legitimna očekivanja da se na njih takve mјere neće primjenjivati.

Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – DZ Hyp protiv SRB-a**(Predmet T-405/20)**

(2020/C 271/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: DZ Hyp AG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I i Prilog II, odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: Povreda obveze obrazlaganja u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 1. te člankom 41. stavkom 2. točkom (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)

Tužitelj ističe da je tuženik trebao navesti obvezujuće razloge za odluku na njemačkom jeziku. Tuženik je također u više pogleda povrijedio obvezu obrazlaganja jer se u odluci, uključujući njezine priloge, čak ni u engleskoj verziji koja je utvrđena kao obvezujuća ne daje naznaka kako i na osnovu čega je tuženik izračunao tužiteljev doprinos.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje u skladu s člankom 41. stavkom 1. i člankom 41. stavkom 2. točkom (a) Povelje jer tužitelj nije saslušan
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 81. stavka 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (¹) u vezi s člankom 3. Uredbe br. 1 Vijeća (²)
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela djelotvorne pravne zaštite u skladu s člankom 47. stavkom 1. Povelje s obzirom na to da je sudsko preispitivanje odluke praktički nemoguće
5. Peti tužbeni razlog: povreda nadređenog prava člankom 7. stavkom 4. drugom rečenicom Delegirane uredbe (EU) 2015/63 Komisije (³)

U okviru petog tužbenog zahtjeva prigovara se da je članak 7. stavak 4. druga rečenica Delegirane uredbe (EU) 2015/63 protivna članku 113. stavku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (⁴) i članku 103. stavku 7. točki (h) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća (⁵), kao i zahtjevu odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika, s obzirom na to da se pravilom dopušta objektivno neodgovarajuće i disproportionalno razlikovanje između članova institucionalnog sustava zaštite kao i relativiziranje IPS-indikatora dvostrukim uzimanjem u obzir indikatora rizika za „aktivnosti trgovanja, izvanbilančne izloženosti, izvedenice, složenost i mogućnost sanacije“ na štetu institucija koje su obvezne plaćati doprinos.

Nadalje, pravilom se povrjeđuje zahtjev određenosti, zahtjev da se u potpunosti uzmu u obzir činjenice u predmetu i da se zajedno s drugim odredbama Delegirane uredbe omogući djelotvorna pravna zaštita.

6. Šesti tužbeni razlog: odlukom se povrjeđuje nadređeno pravo primjenom multiplikatora za IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatore

Tužitelj ističe da je tuženik implementirao odredbe članka 7. stavka 4. druge rečenice Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povrijedivši pritom članak 103. stavak 7. točku (h) Direktive 2014/59/EU, članak 113. stavak 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 kao i članke 16., 20., 41. i 52. Povelje te da u odnosu na tužitelja nije u potpunosti primjenio IPS-indikatore. Razlikovanje između institucija na razini IPS-indikatora je zbog sveobuhvatnog zaštitnog učinka institucionalnog sustava zaštite suprotno sustavu i samovoljno.

7. Sedmi tužbeni razlog: povreda nadređenog prava člancima 6., 7. i 9. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 i Prilogom I. navedenoj delegiranoj uredbi

U okviru sedmog tužbenog razloga prigovara se da se člancima 6., 7. i 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63 povrjeđuju zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika, članci 16. i 20. Povelje, načelo proporcionalnosti i zahtjev da se u potpunosti uzmu u obzir činjenice u predmetu jer se odredbama na temelju idealističke slike propisuju indikatori rizika kao i postupci i formule za njihovo kombiniranje koji ne odgovaraju stvarnoj situaciji svih institucija koje plaćaju doprinose.

8. Osmi tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje i načela proporcionalnosti jer je tuženik izračunao multiplikatore za prilagodbu riziku kojima u obzir nije u cijelosti i na prikladan način uzeta znatno niža vjerojatnost da tužitelj uđe u sanaciju
9. Deveti tužbeni razlog: povreda članaka 16., 20., 41. i 52. Povelje jer je tuženik izračunao multiplikatore za prilagodbu riziku u skladu s odredbama Delegirane uredbe (EU) 2015/63, a da nije iskoristio svoju diskrecijsku ovlast da u tužiteljevu slučaju prilagodi primjenu indikatora rizika
10. Deseti tužbeni razlog: povreda članka 103. stavka 7. Direktive 2014/59/EU kao i zahtjeva odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika člankom 20. stavkom 1. prvom i drugom rečenicom Delegirane uredbe (EU) 2015/63

11. Jedanaesti tužbeni razlog; povreda načela djelotvorne pravne zaštite i načela pravne sigurnosti člancima 4. do 9. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 i Prilogom I. navedenoj delegiranoj uredbi

- (¹) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.)
- (²) Uredba br. 1 Vijeća od 15. travnja 1958. o utvrđivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17., str. 385.)
- (³) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)
- (⁴) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svežak 13., str. 3.)
- (⁵) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktive 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190.)

Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – Landesbank Baden-Württemberg protiv SRB-a

(Predmet T-406/20)

(2020/C 271/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I i Prilog II, odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jedanaest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni odnosno slični tužbenim razlozima istaknutim u predmetu T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Tužba podnesena 2. srpnja 2020. – DVB Bank protiv SRB-a

(Predmet T-407/20)

(2020/C 271/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: DVB Bank SE (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I i Prilog II, odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jedanaest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni odnosno slični tužbenim razlozima istaknutim u predmetu T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – DZ Bank protiv SRB-a**(Predmet T-410/20)**

(2020/C 271/66)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt na Majni (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I i Prilog II, odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jedanaest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni odnosno slični tužbenim razlozima istaknutim u predmetu T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Bayerische Landesbank protiv SRB-a**(Predmet T-411/20)**

(2020/C 271/67)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Bayerische Landesbank (München, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I i Prilog II, odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jedanaest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni odnosno slični tužbenim razlozima istaknutim u predmetu T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale protiv SRB-a

(**Predmet T-412/20**)

(2020/C 271/68)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Helle, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2020. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I i Prilog II, odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jedanaest tužbenih razloga koji su u biti istovjetni odnosno slični tužbenim razlozima istaknutim u predmetu T-405/20, DZ Hyp/SRB.

Tužba podnesena 3. srpnja 2020. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale protiv SRB-a

(**Predmet T-413/20**)

(2020/C 271/69)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (zastupnici: D. Flore i J. Seitz, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 15. travnja 2020. (SRB/ES/2020/24), uključujući pripadajući prilog o *ex ante* doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2020. u dijelu i detalje izračuna u dijelu u kojem se odnose na tužitelja, i
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje

- Tuženik je propustio prije donošenja pobijane odluke saslušati tužitelja čime je povrijedio članak 41. stavak 1. i članak 41. stavak 2. točku (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

2. Drugi tužbeni razlog: povreda postupovnih pravila

- Pobijana odluka donesena je uz povredu općih postupovnih zahtjeva, koji proizlaze iz članka 41. Povelje, članka 298. UFEU-a, općih pravnih načela i tuženikova poslovnika.
- Među ostalim, tužitelj ne može provjeriti da se pobijanom odlukom poštovalo minimalno trajanje pisanog postupka.

3. Treći tužbeni razlog: Nedostatak obrazloženja pobijane odluke

- Pobijana odluka nije dostatno obrazložena; osobito nedostaje obrazloženje u pogledu pojedinačnog slučaja kao i prikaz temeljnih razmatranja u okviru proporcionalnosti/diskrekcione ovlasti.
- Osim toga, izračun godišnjeg doprinosa je nerazumljiv.
- Ispravljanje nepostojanja obrazloženja odlukom Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsichta isključeno je iz pravnih i činjeničnih razloga.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda temeljnog prava na djelotvoran pravni lijek (članak 47. stavak 1. Povelje) zbog nemogućnosti ispitivanja pobijane odluke

- Nepostojanje obrazloženja pobijane odluke tužitelju u znatnoj mjeri otežava pravno ispitivanje. U tom je pogledu tužitelju praktički nemoguće detaljno izložiti tužbene razloge i osporiti razloge donošenja pobijane odluke.
- Osobito, tuženik je time osobito povrijedio temeljno načelo kontradiktornosti, u skladu s kojim stranke moraju moći kontradiktorno raspraviti činjenične i pravne okolnosti koje su presudne za ishod postupka.

5. Peti tužbeni razlog: Primjena IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatora Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63⁽¹⁾ protivi se nadređenom pravu

- Komisija nije prilikom donošenja Delegirane uredbe (EU) 2015/63 kao delegiranog akta u smislu članka 290. UFEU-a imala diskrekciju ovlast koja bi za posljedicu imala ograničeni sudske nadzor. Isto vrijedi za tuženikovu primjenu Delegirane uredbe (EU) 2015/63.
- Prilikom primjene IPS-indikatora znalo se za važnost tužiteljeva članstva u institucionalnom sustavu zaštite kao važnom kriterij utvrđivanja doprinosa, osobito je razvrstavanje u tri razreda te tužiteljevo razvrstavanje u razred najvišeg profila rizika bilo zahvaćeno pogreškom koja se tiče prava.
- U skladu s člankom 6. stavkom 5. drugom rečenicom Delegirane uredbe (EU) 2015/63 tuženik je pri utvrđivanju doprinosa morao u obzir uzeti vjerojatnost da dotična institucija uđe u postupak sanacije i time vjerojatnost korištenja aranžmana financiranja sanacije.
- Tuženik je također prilikom razvrstavanja razreda i dodjele faktora prilagodbe za IPS-indikatore zanemario načelo proporcionalnosti.

6. Šesti tužbeni razlog: Primjena multiplikatora za prilagodbu rizika Delegirane uredbe (EU) 2015/63 protivi se nadređenom pravu

- Tuženikovom primjenom multiplikatora za prilagodbu rizika utvrđenih u skladu sa šestim korakom u Prilogu I. i člankom 9. stavkom 3. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povrjeđuje se zahtjev uzimanja u obzir profila rizika.
- Utvrđivanje multiplikatora za prilagodbu rizika u vrijednosti 1,388146345995 odnosno 1,384564814222 također predstavlja povredu tužiteljeve slobode poduzetništva koja je utvrđena u članku 16. Povelje.

7. Sedmi tužbeni razlog (podredno): članak 7. stavak 4. druga rečenica Delegirane uredbe (EU) 2015/63 protivi se nadređenom pravu

- članak 7. stavak 4. druga rečenica Delegirane uredbe (EU) 2015/63 je nezakonita, s obzirom na to da se prilagodbom IPS-indikatora putem pokazatelja rizika „aktivnosti trgovanja, izvanbilančane izloženosti, izvedenica, složenosti i mogućnosti sanacije”, u skladu s člankom 7. stavkom 4. drugom rečenicom Delegirane uredbe (EU) 2015/63, povrjeđuje zahtjev usklađenosti unutar institucionalnog sustava zaštite propisanog u članku 113. stavku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ i time dovodi do neopravdane razlike u postupanju između različitih institucija koje su članovi institucionalnog sustava zaštite.
- Člankom 7. stavkom 4. drugom rečenicom Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povrjeđuje se i načelo proporcionalnosti zbog višestrukog uzimanja u obzir pokazatelja podmodula rizika iz članka 7. stavka 4. prve rečenice točke (a) navedene Delegirane uredbe.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s ex ante doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)

(²) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 6., svezak 13., str. 3.)

Rješenje Općeg suda od 17. lipnja 2020. – Sánchez Cano protiv EUIPO-a – Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)

(Predmet T-527/19) (¹)

(2020/C 271/70)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 312, 16. 9. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR